

ДАР, ЩО ПЕРЕМІНЮЄ ЖИТТЯ

упорядник о. Ігор Цар
(про молитву іншими мовами)

Сьогодні, в пам'ять Святителів, душі вірних підносяться від землі до небес, бо брами неба відчиняються і нам дається Господнє навчання: словами проповідується Слово і мовами оспівуються Його чудеса.

Ми ж до Спаса кличемо: Слава Тобі, Христе Боже, що через них прийшов для вірних мир!

Молитвослов, с. 851

УДК 27-583
ББК 937-503.1
Ц 18

З дозволу Церковної Влади

Святий Павло, маючи вісім років, молився три години щодня, а ставши апостолом, дякував Богові, що більш усіх людей говорив мовами. Він хотів, щоб усі віруючі молилися мовами і ревно бажали духовних дарів. Хай ця книга розпалить вогонь особливої віри в серцях людей, які спрагли Бога. Через ревну молитву іншими мовами, тобто духом, ми зможемо перемінити Україну на святую християнську Державу, а весь світ визнає, що Ісус Христос – правдивий Бог і життя вічне! (Ів 5:20)

Богословський редактор о. Тарас Галавай

*Книга написана для тих,
хто належить до Віднови у Святomu Дусі*

1. У 1899 році, 31 грудня, Папа Лев XIII посвятив світ Святому Духові. Перед тим блаженна містичка Олена Ґуерра написала полум'яного листа до Папи, щоб він повернув наново Церкву в гарячі часи П'ятидесятниці, стверджуючи, що наступне століття буде століттям Святого Духа.
2. Ось її слова: “Швидко скликайте народ Божий до вечерника, створюйте молитовні групи і більше молитесь. Тоді прийде Святий Дух та напевне грішників, освятить вірних і перемінить обличчя землі. Повернімся до Святого Духа, щоб Святий Дух повернувся до нас!”
3. “Прошу всіх і кожного з вас, хто має ласку харизматичного відновлення, організовуйте семінари “Життя у Дусі” на ваших парафіях, семінаріях, школах, щоб поділитися хрещенням у Дусі. Це є катехизація, що провадить – через дію Святого Духа – до особистої зустрічі з Ісусом, котрий міняє наше життя” (*Промова Папи Франциска на Всесвітніх реколекціях для священників. Рим, 2015 р.*).
4. Під час зустрічі на Римському олімпійському стадіоні, де було понад 50 тисяч католиків-харизматів, Папа Франциск охоче став на коліна на сцені. В той час безліч людей з піднятими руками співали і молилися іншими мовами за наповнення Папи Святим Духом.
5. Через деякий час Папа Франциск розповів про плоди, які харизмати принесли в Церкву. Він висловив докір тим, хто противиться Харизматичній Віднові, щоб вони не намагалися контролювати Святого Духа, а радше служили Його провідниками. “Будьте тими, хто несе Божу благодать, а не контролює її. Не ставайте митниками для Святого Духа.

6. У перші роки Католицької Віднови я недолюблював харизматів і говорив про них: «Це якась школа самби». Я не поділяв їхнього способу молитися та ще багатьох речей, які відбувалися в Церкві. Пізніше я познайомився з ними ближче та врешті зрозумів те добро, яке харизмати роблять для Церкви. Віднова у Святому Дусі – це велика сила на службі проголошення Євангелії в радості Святого Духа. Виходьте на вулиці і проголошуйте Євангеліє!”
7. Папа Павло VI сказав, що харизмати через хрещення Святим Духом приймають те, що ніяка катехизація не може дати. Це вилиття Духа охоплює проявлення сили Духа, вже присутньої в душі, але до того моменту скритої.
8. Святий Папа Іван Павло II: “Я завжди належав до Віднови у Святому Дусі. Перекоаний, що цей рух є знаком діяння Святого Духа і найважливішою складовою віднови всієї Церкви. У процвітанні харизматичного руху Церква пізнає дію Святого Духа, що не залишає Церкви ніколи, а особливо в тяжких часах. Харизматичний рух постійно має зростати через П’ятидесятницю, особисту святість, перебування в спільноті та євангелізацію”.
9. Ральф Мартин – президент служіння Віднови у Святому Дусі, професор теології Францисканського університету США: “Я бачив, як святий Іван Павло II стояв на колінах у приватній каплиці і молився іншими мовами перед Службою Божою. Це тривало і під час Літургії, коли читали Апостола і коли уділяли Святе Причастя. Переживання особистої молитви Папи відкрило мене на більшу дію Духа у моїй особистій молитві”.
10. Папа Бенедикт XVI: “Як знати, чи ми прийняли Святого Духа? – Через знаки, а найважливішим з них є

дар молитви мовами. Харизматам треба поширювати П'ятидесятницю назовні в суспільство і змінювати його, творити культуру, тобто цивілізацію П'ятидесятниці! ”

11. Кардинал Леон Йосиф Суененс: “Якщо б наші бого-слови, пастирі та світські лідери могли досвідчити хрещення у Святому Дусі, яке є безцінною благодаттю внутрішньої віднови, то вони б дуже збагатилися та з легкістю знайшли спільну мову!”
12. Святий Василій Великий, засновник східного монашого життя, один з найбільших Отців і Вчителів Церкви, котрого почитає Католицька і Православна Церква, каже, що Святий Дух дає Церкві всю різноманітність служб і харизм та особливо наголошує про дар творити чуда, дар оздоровлення, дар служіння, дар мов.
13. Ось що він пише про спів мовами: “Прекрасним є море, і воно схиляє до прослави Бога, але ж наскільки прекраснішою є ця спільнота, у якій звук голосів подібний до хвилі, яка відбивається від берега. Один-єдиний голос чоловіків, жінок та дітей підноситься як молитва, яку ми заносимо до Бога. Який глибокий спокій утворює цей хор у злагоді!”
14. Великий катехит Церкви святий Кирило Єрусалимський у своїх повчаннях неодноразово згадує особливі харизматичні дари Святого Духа: дар мов, дар пізнання, дар мудрости, дар пророкування, дар влади над демонами; дар творити чуда та дар віри. Не тої віри, котра необхідна нам для вічного спасіння, а тої надзвичайної віри, котра є джерелом дару творити чуда.
15. Святий Іриней з Ліону у своїй монументальній праці “Проти ересей”, боронячи правдивість Католицької Церкви, наголошує, що не лише своїм навчанням Церква залишається вірна Христові, а й практикуванням

харизм (як це було в Церкві ще від апостольських часів), а особливо ж дару мов, пророкування, пізнання, влади над злими силами, зцілення.

16. Святий Августин описує дар мов як молитву, котра є настільки невимовною, що наш дух, послуговуючись нашим язиком, говорить незрозумілою мовою, яка є вищою понад усі людські мови.
17. Засновник першого християнського монастиря, де перебувало десять тисяч ченців, святий Пахомій Великий чудесним способом міг говорити грецькою і латинською мовами, хоч не вчив і не знав цих мов.
18. У XIV столітті незнаною мовою говорив святий Вінкентій Феррарський. А в XVI столітті цей дар мав один з перших місіонерів Товариства Ісусового святий Франциск Ксаверій, який проповідував серед індусів та японців, хоч не вчив їхніх мов.
19. Святий Ігнатій Лойола, засновник Товариства Ісусового, теж був харизматом і так описував дар мов: “Волосся ставало дибки, відчувалася особлива сила та приємне тепло в усьому тілі або окремих органах. Сам Сотворитель і Господь Самого Себе влив у побожну душу, яка шукає волю Божу, аби розпалити її Своєю любов’ю і славою, сформувати її так, щоб вона в майбутньому краще служила Богові”.
20. Упродовж багатьох віків завжди були віруючі люди, які ревно молилися за духовні дари і очікували вилиття Святого Духа, яке передбачив пророк Йоїл (3:1–5). І це сталося в 1900 році у Протестантській Церкві. Молодий американський служитель-методист Чарльз Пархем відчув, що його релігійне життя потребує переміни. Читаючи Діяння і Послання святого апостола Павла, він зрівняв неміч свого власного служіння з си-

лою, яка відображена в цих книгах. Він задумався: «А де мої чуда, де зцілення?» Перші християни володіли якимось “секретом” сили, який втратила теперішня Церква.

21. Пархем зібрав 40 людей, що бажали вилиття Святого Духа і через три місяці щоденної ревної молитви, після покладання рук, сталося чудо – Святий Дух торкнувся їх і вони заговорили іншими мовами. Тією радістю Чарльз хотів поділитися зі всіма людьми. Але світ зустрів його вороже і стараннями місцевого духовенства та преси всі його прихильники розбіглись.
22. Пархема вигнали з Церкви і він з родиною залишився без куска хліба. Три роки проповідував на перехрестках вулиць, однак ніхто його не слухав. Нарешті поїхав на курорт Ельдорадо, де, після проповіді, люди приходили до нього на молитву. За три місяці зцілилося тисяча людей, а 800 навернулося до Христа. Люди отримували хрещення Святим Духом і молилися іншими мовами. Подібні прояви Святого Духа відбувалися по цілому світу.
23. У 1967 році сталося чудесне вилиття Святого Духа в Католицькій Церкві. Викладачі і студенти університету в Пітсбурзі (США), спрагли духовного розвитку, вирішили розпочати власні пошуки, щоб воскресити свою віру. Вони прочитали книгу “Хрест і кинджал” Девіда Вілкерсона, який дуже результативно євангелізував молодь Нью-Йорка і налагодили єкуменічні зв'язки з християнами інших конфесій, які сприймали надзвичайні дари Святого Духа.
24. Відбулися спільні реколекції для відновлення віри. Розважання ґрунтувалися на чотирьох перших розділах Діянь апостолів. На спільній молитві в каплиці, у присутності Ісуса в Найсвятіших Тайнах, люди пережили

на власному досвіді хрещення Святим Духом. Одні славили Бога невідомими мовами, інші тихо плакали від радості близької присутності Духа Христа.

25. Професор теології з Каліфорнії отець Данієль О'Хенлон написав у католицькому тижневику таке: "Мало хто з католиків вважає п'ятидесятників чимось більшим, ніж просто потішним явищем, або й взагалі не помічають їхнього існування. Навіть більшість протестантів тримаються на відстані від цих нешаблонних християн і їм важко про них щось добре сказати.
26. Однак швидкий ріст харизматичного руху у всьому світі, який дуже притягує до себе бідних та знедолених і яких Господь особливо любив, – повинні змусити нас відкинути вередливі буржуазні погляди і серйозно розглянути цей рух, взявши з нього все те, що гідне захоплення і наслідування”.
27. Головний екзорцист при Святому Престолі у Ватикані о. Габріель Аморт працює сім днів на тиждень, навіть на Різдво і Великдень, бо мало є екзорцистів. Він дозволяє собі інколи присвятити час лише двом групам вірних – харизматичній Віднові і з Меджугор’я. У тих країнах, де немає екзорцистів, отець Габріель скеровує людей до груп Віднові у Святому Дусі.
28. Зараз іде процес беатифікації одного з найбільших харизматів Католицької Церкви XX століття, Слуги Божого отця Еміліяна Тардіфа, який мав надзвичайний дар зцілення. Він сказав: “Я став свідком набагато більших зцілень, коли молилися мовами, ніж коли молилися звичайно. Під час молитви мовами, тобто духом, ми є дуже наближені до Бога, і тому Він може легше послуговатися нами, бо ми тоді повністю у Його розпорядженні”.

29. “Святий Дух є справжнім автором Євангелія і думки Божі різняться від думок людей. І якщо Мені сподобалося відновити картину Моєї Божественної любови і якщо Я вважав за потрібне зробити це в цьому столітті, коли людство поспішає до прірви темряви і жаху, то чи можете ви заборонити Мені це?” (*Богочоловік, т. 12, с. 348*).
30. “Щоб очистити людство від первородного гріха, потрібна була сповнена жертва. Істинно, цілющі води, про які говорить Єзикиїл, витекли з Моєї рани в боці. Опустіть ваші душі у цю воду, щоб вони вийшли з неї чистими і отримали Святого Духа” (*Богочоловік, т. 12, с. 211*).

* * *

Молитва святого Ігнатія Лойоли

Мій добрий Господи, навчи мене бути великодушним. Навчи служити Тобі так, як Ти того гідний. Давати й не числитись з ціною, боротись і не звертати уваги на рани, працювати й не дбати про відпочинок, трудитись і не питати про нагороду, за винятком знання, що я виконую Твою волю!

Роздуми Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького

Легше часом кров пролити в одній хвилі ентузіазму, ніж довгі роки з трудом виконувати обов'язки, зносити злобу людей і ненависть ворогів, брак довір'я своїх і недостачу помічі від найближчих; і серед такої праці аж до кінця сповняти своє завдання, не чекаючи лаврів перед перемогою, ані винагороди перед заслугою!

Господь перемінює нас

о. Тарас Галавай, Рим, Італія

У суперечках про дар мов поламано безліч списів та й сам автор цих слів колись твердо захищав думку, що такі речі як Віднова у Святому Дусі, яку ще називають Харизматичною Відновною, і взагалі, все що з нею пов'язане, не походить від Бога, а є сатанинським обманом. Але, як кажуть, людина думає, та, на щастя, Бог поправляє. І саме за це складаю Богові подяку. Дуже багато з того, що Господь зробив через мене грішного, ніколи не могло би бути реалізоване, якби не це навернення та переображення. З великого противника дарів Бог перетворив мене на одного з перших священиків Харизматичної Віднови у нашій Церкві. Не секрет, що є немало священиків, а інколи і єпископів Католицької Церкви, для яких Рух Віднови з його молитвою мовами та новими методами євангелізації є у кращому разі непотрібним, а в гіршому – шкідливим. Що ж тоді дивуватися звичайним людям?

І це все діється, незважаючи на те, що теологи та біблісти Католицької Церкви вже давно дали тверду і однозначну відповідь на цей феномен, як і на Харизматичну Віднову в цілому. Та, як кажуть в нашому народі, відповідь вони дали, але не всьому треба вірити. Ось і починаються перевірки за принципом святого апостола Томи: поки не переконаюся – не повірю. Власні трактування біблійних місць, де описується дар мов та інші харизми, власні непохитні переконання та додумування, і далі збурюють серця і викликають часті суперечки, а інколи навіть запальні сварки поміж священиками та вірними.

Найбільш поміркованою є позиція тих, хто переконаний, що ці речі походять з протестантизму і тому зовсім не в'яжуться зі східною духовністю, яка є духом і особливістю нашої Церкви. Для таких можу сказати одне: захистивши в Римі ліцензіат зі східної духовності і будучи в Харизматичній Віднові ось уже 20 років, я не знайшов жодних су-

перечностей між східною духовністю та духом Віднови. А навіть більше – може посвідчити, що вся східна духовність ґрунтується на визнанні особливої ролі Святого Духа у нашому спасінні. Єдине, що можна сказати про молитовні зустрічі Харизматичної Віднови, це те, що вона є дуже різноманітною у своїх проявах і не раз може дійсно потребувати уцерковлення, чи врегулювання у деяких свої проявах. Саме тому, коли Католицька Церква дала своє благословення цьому Рухові, то віддала його в опіку місцевим єпископам з напутнім словом “Духа не гасіте, пророцтвами не легковажте, усе перевіряйте” (1Сл 5:19).

Розглянемо деякі основні запитання про дар мов і харизми та як з них користати.

1. Навіщо потрібний дар мов, коли можна гарно і по-божно молитися традиційним способом?

Згідний, але навіщо ж тоді його дав Бог апостолам та іншим вірним, про що написано у Святому Письмі? Нічого непотрібного чи нерозумного Бог ніколи не робить.

2. То не молитва – то дивацтва.

З тим, що це не молитва, не можемо погодитися, бо у Святому Письмі такий спосіб молитви є, і він добре задокументований. Дар мов є дійсно даром дуже дивним та, на перший погляд, настільки ненормальним, що хтось може подумати, що ті люди, котрі так моляться, є божевільні або біснுவаті. Але що маємо на те відповісти? Знову мусимо повторити: Бог нічого непотрібного, чи – тим більше – нерозумного не робить.

3. Чи дар мов є необхідний для нашого спасіння?

Ні, спастися можна і без нього, але як і всі дари Святого Духа, він є діянням Бога і Його Духа в нас. Тому справа не в дарі мов, а в тому, ким маємо стати ми у служінні самому Богові: “Деяких поставив Бог у Церкві: по-перше – апостолів, по-друге – пророків, по-третє – учителів, потім – дари чудес, потім дари зціляти, помагати, управляти й говорити різними мовами” (1Кр 12:28).

Харизми проявляються тоді, коли людина повністю віддає себе Богові та Його Духові. “Царю Небесний” – найбільш вживана літургічна молитва нашої Церкви, яка у повноті відображає цей акт посвяти себе Богові: “Прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни і спаси, Благий, душі наші”. – Так ми взиваємо до Святого Духа.

“Господи, хочу бути повністю Твоїм. Хочу в усьому, до найменшого, чинити Твою волю. Хочу бути знаряддям у Твоїх руках для спасіння душ, для зміцнення і розбудови Твоєї Церкви”.

Такою має бути молитва того, хто просить, щоб Дух Святий зійшов на нього. При цьому інші можуть молитися за хрещення Святим Духом цієї людини. Найбільш частою ознакою такого хрещення є дар мов, котрий проявляється у того, за кого моляться. Але може статися, що людина одержує дар мов не в молитовній групі, а на приватній молитві, взиваючи до Бога.

Ми повинні прагнути якнайглибшої єдності з Богом і якнайбільше Його любити та бути відкритими на дію Святого Духа через нас у служінні Йому і ближньому. Бог створив Церкву для проповіді Євангелія заради спасіння людських душ. Саме Рух Харизматичної Віднови покликаний відновити у Церкві Божій це служіння.

Треба усвідомити, що харизми належать не особі, через яку вони діють, а Христовій Церкві, у якій вони проявляються. Через Віднову Бог говорить до Своєї Церкви: “Ти можеш для Мене зробити ще більше. Не забувай, що Я дав тобі харизми і через тебе можу говорити та діяти не тільки опосередковано, а й безпосередньо. Пам’ятай, що ти ніколи не зможеш сказати так, як скажу Я, і зробити щось добре, як можу зробити Я. Тож просто дай Мені це зробити через тебе, повністю зрікаючись своєї волі, як зрікається своєї волі перо в руці псалмпівця”.

Щиро бажаючи служити Богові і не усвідомлюючи реальності існування харизм, ми приречені все робити власними силами та власним розумом. Харизми роблять нас надзви-

чайно сильними у нашому служінні. Бо саме вони проявилися у чудесах та зціленнях в діяннях апостолів, які через проповідь наvertsали цілі народи.

“Кожному дається виявлення Духа на спільну користь” (1Кр 12:7). Кожному – каже святий апостол Павло, бо харизма – це дар, даром даний (не за заслуги, і не за святість), а для зміцнення і розбудови Церкви” (*Енциклопедія Католицької Церкви, харизми*).

Дар молитви мовами є дуже корисним, бо за його посередництвом можна набагато швидше навчитися молитися, набагато простіше вирішувати наші проблеми, випрошуючи для себе та ближніх переображення та спасіння. Коли приходить Святий Дух, тоді приходять Його дари у всій своїй різноманітності. Харизми є проявами Святого Духа, котрий робить через нас те, що бажає.

Вже саме слово дар передбачає Когось, що його дарує. Ми отримуємо його від Бога разом з іншими дарами Святого Духа, які Він у своєму Провидінні нам призначив і використовує для добра Своєї Церкви під проводом наслідників святих апостолів – наших єпископів. Вважаю, що ця книга допоможе краще пізнати і використати цей гарний і корисний дар молитви іншими мовами для зростання нашої віри. Доброго вам читання!

Святий Духу-Утішителю!

Ти, що від Отця через Сина прийшов до невчених учнів, спаси і освяти всіх, що Тебе – як Бога – пізнали. Ми ж бо з острахом стоїмо перед Тобою, кинувши в безодню Твоєї милости безнадію нашого серця.

Покеруй нашим життям і покажи дорогу, якою нам іти. В ім'я Ісуса і Марії прояви Свою могутню Божественну зціляючу силу на нашому тілі й душі, розумі, думках, словах і вчинках. Вилий на нас щедро Свої дари і плоди, щоб ріки води живої текли з нутра нашого Тобі на славу, а нам на спасіння. Амінь.

Книга несе світло

о. Антон Федик, м. Камінець-Подільський

Прочитана книга о. Ігоря є насправді дуже цінною. Вона відкриває глибоке розуміння сили Бога через діяння Святого Духа і Його дарів, які містяться в кожному охрещеному. Хочу особливо відзначити про згадані переваги дару мов, які важливо знати кожному християнину. Коли я усвідомив описані переваги, то в мене з'явилося бажання користуватися цим даром, тобто ще більше молитися мовами.

Книга є потрібною в наш час для багатьох людей, особливо для тих християн, які втрачають віру в надприродну силу Всемогутнього Бога! Також для багатьох протестантів ця книга буде спонукою до того, щоб відкрити правду Католицької Церкви, що, можливо, посприятиме їхньому прищепленню до основної лози винограду.

Дякую, отче Ігоре, за Вашу працю, за те, що ви розкрили у доступній формі, зрозумілими і простими словами тему про Святого Духа, яка, на мій погляд, є найменш розкритою. Відчувається, що книга писалась під надхненням Святого Духа. Ви зробили гідний підсумок Вашого священничого служіння за 25 років!

Молитва до Святого Духа

Я люблю Тебе, Святий Духу, і дякую Тобі за те, що Ти сотворив небо і землю, а мене зіткнув в утробі матері моєї і дав мені ласку побачити цей прекрасний світ. Дякую Тобі, Боже, за кожний прожитий рік і день, за те, що від самого зачаття Ти так ніжно опікуєшся мною; оберігаєш від усякого зла, зціляєш мене від усякої хвороби й немочі; заохочуєш чинити добро, просвітлюєш, навчаєш, укріпляєш і наповнюєш мене Своїми дарами і плодами, щоб ріки води живої текли з нутра мого. Амінь.

Дякую Богові за Віднову у Святому Дусі

Марічка Карп'як, 1986 р. н., м. Львів

Усе своє життя я відчувала, що Бог є дуже близько до мене і спілкувалася з Ним своєю мовою. Я не знала дуже багато молитов, окрім тих, які з дитинства навчала мене моя бабуся. Проте наша дружба і наше спілкування з Богом відбувалися дуже просто і на своїй дуже унікальній мові, яку розуміли тільки Він і я.

Під час навчання в інституті у 2004 році я потрапила на харизматичні реколекції до Руху Віднови у Святому Дусі УГКЦ, за який щиро вдячна Богові і в якому зростаю досі. Я тоді вперше по-новому відкрила для себе Бога і Його любов, пережила неймовірне прийняття і прощення. Я відчула себе, як апостол Петро у човні з Ісусом, коли у Його присутності побачив свої гріхи і промовив: “Відійди від мене, Господи, бо я грішна людина” (Лк 5:8). Під час глибокої молитви поклоніння я зрозуміла, наскільки я грішна і наскільки святим є Ісус, який стоїть зараз біля мене. Мене огорнула така велика любов і близькість Бога, просто океан любови, немовби моїх гріхів ніколи не існувало, немовби Господь стирає зараз їх у моїй присутності і дає мені нове життя. Я відчула, що Бог торкається до мене через Святого Духа і обіймає мене, як батько. Це було неймовірно!

Моє перше справжнє навернення до Бога і звільнення відбулося саме на молитві прослави, хоча кожної неділі я ходила на Літургію і навіть співала у церковному хорі. Молитва прослави відтоді стала для мене улюбленою, а спів цих неймовірно простих і водночас надзвичайно глибоких пісень, зворушував мене до краю. Я мріяла так само щиро співати для Бога. Крім того, я по-новому відкрила для себе Літургію. Ця унікальна Служба Божа стала для мене тепер вже не нудною формальністю, а надзвичайно глибокою, осмисленою, живою і найвищою прославою Бога у Євхаристії. Господь здійснив мою заповітну мрію і дав мені ласку разом

з моїм чоловіком Маркіяном співати для Нього у гурті прослави. І разом ми співаємо Літургію.

У спільноті “Благословення” я відкрила для себе дар молитви іншими мовами. Спочатку я її не розуміла і це було для мене просто фантастикою. Довго не могла повірити у цей феномен і думала, що він тільки для вибраних. Тому спершу мені було важко прийняти цей дар. Лише через три роки під час молитви поклоніння і прослави, коли служителі поклали на мене руки і помолилися про вилиття Святого Духа та про наповнення мене Його дарами, я отримала дар інших мов.

Інколи ця молитва мене так захоплювала, що я у сні могла молитися іншими мовами, а навіть і пророкувати. Нині не можу уявити свого життя без такої молитви. Бували випадки, коли мене просто переповнювали емоції, сумніви, тривога, страх, і я не знала як висловити Богові свої почуття та переживання. Мені просто бракувало слів, а всередині я відчувала, наче мене щось душило. Тоді з моїх уст виривалися невимовні зітхання, якими Дух промовляв. Через деякий час молитви мовами я відчувала, наче мене щось відпускало, мені ставало легше і до мене приходив мир та спокій.

Молитва іншими мовами духовно мене будує. Я отримую відповіді на питання, які мене хвилюють. Можу бачити вихід із певних ситуацій, які до того здавалися безвихідними. Бог завжди будує і наставляє мене під час цієї молитви. Молитва мовами приносить прорив, а також є незамінна під час заступництва за якусь людину чи ситуацію. Ця молитва трощить кайдани і невидимі пута, які тільки Святий Дух може розірвати. Це могутня зброя у боротьбі проти диявола, бо вона робить його безсильним, оскільки він її не розуміє, а тому боїться такої молитви.

Прослава

Першу пісню прослави, яка записана в Старому Завіті, співали ізраїльтяни після переходу через Червоне море.

Пророки та псалмопівці постійно закликають Божий народ славити Господа. Апостол Павло казав, що всі народи славимуть Бога (*Рм 15:10*), і закликає Церкву завжди приносити жертву хвали Богові, тобто плід уст, які визнають Його ім'я (*Єв 13:15*). “Проказуйте між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні, співайте та прославляйте в серцях ваших Господа” (*Еф 5:19*). У книзі Об’явлення написано, що ангели і святі безперестанно славлять Бога.

Прослава Бога не виникла сама собою – цю частину духовного дійства, яку ми використовуємо у богослужіннях, Господь дав нам як спосіб спілкування. “Всі народи, плещіте руками, викликайте Богові голосом радости” (*Пс 46:2*). А Псалом 150 взагалі проголошує волю у прославі: “Хваліте Його голосом трубним, хваліте Його на гарфі та гусях! Хваліте Його на бубні і танцюючи, хваліте Його на струнах і сопілці! Хваліте Його на цимбалах дзвінких, хваліте Його на цимбалах гучних! Усе, що живе, – нехай хвалить Господа! Алилуя!”

Навіть, якщо нам важко, треба славити Бога, тому що Він живе у хвалі Свого народу (*Пс 21:4*). Тоді всі неприємності підуть геть, усі негаразди втихомиряться, бо в присутності Бога не може встояти те, що є нечисте, – воно тікає стрімголов. Ми будемо вільні, бо звернулися до Бога і прославили Його, а Бог сказав: “Я звеличу тих, які величають Мене”.

Хвала – це сила, яка закриває уста нашому ворогові і месникові, нашим спокусам (*Пс 8:3*). Вона вивільняє віру, яка наганяє на ворога жах. Хвала – це наше проголошення духовному світові, що ми на стороні Переможця, бо Господь на нашому боці і ми обов’язково переможемо!

Бог створив людину так, що вклав у неї Своє небесне єство, аби вона могла радіти, співати, танцювати, грати, поклоняючись Йому так само, як це відбувається на небі. Тому цар Давид з радости танцював і підстрибував, коли несли Ковчег. Але його жінка Міхель засудила той вияв радости і за це вона до кінця свого життя не мала дітей. Чи не є це велика пересторога для тих, хто передчасно засуджує будь-яку прославу? Як часто ми зневажаємо тих добрих людей, які

широ прославляють Бога з усіх сил, і кажемо, що вони неосвічені та не дотримуються прийнятих норм поведінки”.

Дивним є зібрання у багатьох традиційних Церквах, коли люди приходять туди сумні, як на кладовище. Плескання у долоні для Господа тут вважають гріхом, а тим часом своїми язиками виплескують купу осуду, зневаги і наклепів. Дияволу подобається таке християнство.

Але слава Богові, що Його Слово ніхто не може затуманити. Протягом усіх століть, незважаючи на різні обставини, існувала й буде існувати жива Церква Божа, у якій християни радіють, веселяться, торжествують і прославляють Бога у своїм тілі (*1Кр 6:20*).

Жодна людина не зможе бути в Божій присутності, поки не виконає вище зазначеної умови, а саме: входити у Його ворота з подякою і в Його двори з похвалою (*Пс 99:4*). Без цього немає доступу в Господні оселі, а тому під час молитви відчуваємо, що Він далеко від нас і ми не перебуваємо в Його присутності. Наш список прохань залишається без відповідей, оскільки ми не стали на шлях подяки та прослави.

Ці засади мають велике значення, і якщо ми бажаємо мати плідне та успішне християнське життя, нам необхідно їх знати і розуміти відмінності між ними. Кожна із них вказує на особливий спосіб нашого звертання до Господа і поєднує нас із різними властивостями Божого характеру.

Подяка за все добре, що Господь робить для нас, приводить нас до Божої любові і милости. Прослава – це правильна відповідь на Господню велич, яка переповнює нас благоговінням і єднає з Творцем. Поклоніння – це найвища здатність людського духа, яка вводить нас у присутність Його святости.

Подяка і прослава – це наше ставлення до милости і величі Божої, це те, що пов’язане з устами, це те, що ми промовляємо вголос, співаємо або навіть вигукуємо. Поклоніння – це не слова, а відчуття, які виходять з нашого серця, наповненого бажанням догодити Богові, принести Йому

радість, а не лише отримати щось від Нього. Від цього ми самі стаємо сильнішими, бо радість у Господі – це наша сила! (Неєм 8:10)

Хтось може сказати, що така молитва притаманна тільки харизматичним групам, а не всім християнам. Таким людям Папа Франциск відповідає: “Ні, молитва прослави є християнською молитвою, призначеною для нас усіх! Під час Служби Божої щодня співаємо: «Свят, свят, свят!» Це є молитва прослави. Ми прославляємо Бога за Його велич і могутність!” А коли хтось скаже, що нездатний до спонтанної молитви, такому Святіший Отець зауважує: “Але ж ти здатний кричати з радості, коли твоя команда заб’є гол, а чому ж тоді не можеш співати пісню хвали Богові? Не можеш трішки вийти за рамки стриманості, щоб прославити Бога? Прославляти Бога – це ж зовсім безкорисливо. Не просити, не дякувати, а прославляти!”

Коли ми прославляємо Бога, то стверджуємо, що хвороби, присутні в нашому тілі, фінансова нестача чи якісь інші труднощі – менші за нашого люблячого Бога, якого ми возвеличуємо. Прославляючи Господа, ми у своїй свідомості та в духовному світі опускаємо проблему, а підносимо Бога. Через прославу Творця всесенної ми вирішуємо свої проблеми, і Він приносить нам Своє зцілення та любов, прощення, благодать і милість.

Прослава – це дихання Бога в нашому нутрі. Він завжди присутній між нами, але ми не завжди Його відчуваємо. Бог живе у нашій прославі не лише в Церкві, але і вдома, на роботі, на прогулянці, коли ми готуємо їжу чи бавимось з дітьми.

Прослава – це молитва, яка визнає, що тільки Бог є Володарем світу. Вона звеличує Бога заради Нього Самого і прославляє Його не тільки за те, що Він чинить, але й за те, що Він є. Будь-яка заповідь, дана Богом, направлена для нашого щастя. Прослава – це не зверхність Бога, а бажання добра для нас і Він перебуває у нашій прославі у всій Своїй повноті.

Прослава – це надприродний спосіб вираження нашої подяки нашому Небесному люблячому Таткові, і вона містить в собі обітницю: “Жертва хвали прославить Мене, і це дорога, на якій вкажу йому спасіння Боже” (Пс 49:23). Прослава і поклоніння – це могутнє вираження любови, яке перевищує можливості музики; це молитва сердечна, заступницька і сильна. “Прославляйте Господа, бо Він добрий, бо повік милість Його!” (Пс 135:1)

Поклоніння

Поклоніння і прослава настільки тісно переплітаються, що розглядати їх окремо, якщо неможливо, то принаймні дуже важко. Дехто помилково вважає, що поклоніння і прослава відбуваються лише під час спільної молитви та співання пісень. Однак поклоніння і прослава Бога має бути основою у всіх ділянках нашого життя. Християни несуть людям образ Христа, якому віддали свої тіла, як жертву живу, святу і приємну Богові (Рм 12:1). Як Христос прославив Отця, віддавши Своє життя за нас, так і ми повинні віддати своє життя для прослави та поклоніння Господеві. “Живу вже не я, а живе у мені Христос” (Гл 2:20).

Поклоніння – це постава людини, яка визнає себе творінням перед лицем свого Творця. Під час поклоніння людина, дивлячись у дзеркало Святого Письма і усвідомлюючи істину про себе, схиляє свій дух перед Царем Слави, прославляючи велич Господа і всемогутність Спасителя, який визволяє нас від зла.

Поклоніння супроводжується відповідною поставою тіла, а не тільки органів мови. Ним ми визнаємо Божу святість. Усі слова в Біблії (як єврейські, так і грецькі), які зображають поклоніння, описували рухи тіла, а не мовні вислови. Та все ж головну роль відіграє особливий стан духа.

“Але надходить час, – ба, вже й тепер він, – що справжні поклонники Отцеві кланятимуться в душі і правді. І таких поклонників Отець Собі шукає. Бог – Дух; і ті, що

Йому поклоняються, повинні в душі і правді поклонятися” (Ів 4:23–24).

Поклоніння – це час зосередитись на тому, хто такий Бог; це час насолоджуватись надзвичайною владою і помазанням, яке Він дає Своїм людям, що приходять у Його присутність з хвалою. Це час, коли Бог є серед Свого народу і наповнює нас Святим Духом, Своєю славою, силою, відвагою, миром і радістю, обдаровує нас дарами. Це час освячення Словом і Духом, час покаяння і підбадьорення. Поклоніння Богові єднає нас із Ним (ІКр 6:17).

Тому ворог дуже старається утримати нас від вільного поклоніння Богові, намагаючись відвернути наші серця від Нього. Бог не приймає поклоніння, якщо воно не йде від щирого серця, а лише з уст. Через поклоніння ми робимо Христа головним наріжним каменем нашого життя, і сила, до якої маємо доступ у Його присутності – реальна.

Поклоніння – це пошук Божого Лиця і насолоди у Його величній присутності. Це духовне єднання з Господом і єдиний шлях, при якому наш дух єднається з Духом Святим і торкається Серця Отця. Тільки з такого єднання народжується плід, а тому поклоніння завжди повинно передувати нашому служінню Господеві.

Виділіть час для того, щоб усвідомити послідовність вашого єднання з Богом. Це подяка, прослава і поклоніння. Будьте вільними у вашій подяці і прославі, але завжди пам’ятайте, що найвищий рівень спілкування з Отцем Небесним – це поклоніння. Ми не повинні поклонятись нікому, ніколи і ніде, – тільки Богові! Завжди і всюди! Амінь.

Бог дає силу жити і Йому служити

Віра Тихонова, 1969 р. н., м. Новояворівськ

Життя моєї сім’ї полягало у святкуванні релігійних свят – Літургія щонеділі, а перед Великоднем – Сповідь і

Причастя. Відчуття внутрішньої порожнечі та відсутність миру в моєму серці і в родині спонукали мене звернутися до Бога і просити помочі. Я знала, що її можна випросити через молитви, заступництво Богородиці та Святих. Години молитов на вервиці, практика дев'ятниць, відвідини святих місць і щирі молитви дали свій результат. Моє прагнення пізнати Бога збільшувалося.

У 2011 році я опинилася на молитовній зустрічі харизматичної спільноти в УКУ. Це була моя зустріч з живим Богом. Я зрозуміла: Ісус – живий! Наука, молитва, пісні прослави. Все було незвично, по-новому. Серце вистрибувало з грудей, сльози котилися по обличчю. Я не вірила, що так можна переживати зустріч з Богом, який промовляв до мене. Він знав усе: мої думки, страхи, тривоги. Того дня я сказала сама до себе: “Це моє, я буду тут!”

Я пройшла курс “Альфа”, їздила на харизматичний вишкіл, на спільноту “Благословення”. Повертаючись додому, переказувала почуте чоловікові і дітям. Вони з радістю слухали мене. Ми почали спільно молитися і читати Святе Письмо. В нашу сім'ю повернувся мир. Ми щомісяця сповідалися, а на кожній Літургії приймали Святе Причастя.

Моє життя змінилося: зранку особиста молитва і розважання над Божим Словом, щоденна Літургія і Святе Причастя. Бог увійшов у моє життя. Я вчилася довіряти Йому, покладатися лише на Нього, просила поради, шукала Його волю і отримала дар молитви іншими мовами.

У мене з'явилися друзі, які теж йшли цим шляхом пізнання Бога. З благословення о. Василя Іваніва (ЧНІ), ми створили групу і почали щотижня зустрічатися в підвалі храму на молитовні зустрічі. Це було особисте ділення, молитви і роздуми над Словом Божим. Чужі люди стали рідними.

У січні 2012 року отець Василь запросив до нас на парафію спільноту “Благословення” для проведення курсу “Альфа”, а нашу групу залучив для служіння. Це був справжній подарунок для парафії. На кожній зустрічі храм був переповнений людьми різного віку, незважаючи на тридцятигра-

дусний мороз на вулиці. В мене була подвійна радість, бо поруч були: чоловік, наші сини, мама, вітчим. Здавалося, що небо відкрилося над нами і любов наповнювала наші серця. Ми раділи і прославляли нашого Господа.

Через тиждень у нашу сім'ю прийшло велике горе – смерть чоловіка. Це був трагічний випадок. Мені було 42 роки, і я не могла зрозуміти, чому так сталося. І саме в цей час Господь був найближче. Він нас підтримував і дав силу жити та ще ревніше Йому служити. Ми всі пройшли курс “Альфа” до кінця.

Після цього на парафії створили спільноту “Жива вода”, де було близько 250 людей, а о. Василь став духівником нашої спільноти. Парафія ожила: щодня в підвалі, після Літургії збиралися новостворені малі групки, а два рази в місяць у храмі відбувалися зустрічі спільноти. Ми слухали духовні науки о. Василя, який відкрив нам очі на нову євангелізацію. Ми молилися, співали пісні прослави, дякували і величали Господа.

Так розпочалося моє нове життя, життя “нової людини”. Я стала аніматором групки, яка складається з десяти людей. Бог змінив мене і мою сім'ю. Мій старший син, Валентин, служить у школі святого апостола Андрія. Я відпустила минуле, перестала боятися майбутнього, навчилася в усьому покладатися на Бога, віднайшла мир з собою, ближніми і Богом. Навчилася приймати Божу любов і ділитися нею. Щоденно молюся мовами, бо не завжди знаю, про що і як молитися, а мій дух, ведений Святим Духом (я вірю в це), знає про що і як молитися. У цьому я переконалася після одного випадку, що стався на літній сесії харизматичної школи.

В останній день, після Літургії, всі учасники школи залишилися на спільну молитву. Молилися за одужання хворих. Я теж долучилася до цієї молитви. За короткий час зрозуміла, що маю молитися за близьких, тільки не знала за кого і про що. Почала молитися мовами. Біль стискав моє серце, а з очей безперестанку текли сльози. Молитва лилася з моїх уст, хоча розумом своїм я нічого не розуміла. В такому стані

молитви я перебувала доти, поки не прийшов мир, полегшення і я відчула велику радість на серці. Я подякувала Богові і вийшла з храму.

Через годину зателефонувала моя сестра і розповіла, що її донечка потрапила в аварію і чудом залишилася живою без жодних ушкоджень. Автомобіль перетворився на купу металобрухту. Аварія трапилася приблизно годину тому. Чи це не є чудом від Бога? Чи знала я про що молитися? Чи знала я, що може відбутися за тисячу кілометрів? – Ні. Але Святий Дух знав і вів мене у молитві. Слава Богу за чудесну поміч!

У січні цього року важко захворів мій старший син Валентин. Мав високу температуру, боліла голова і дуже погано почувався. Я дала йому чаю з соком калини і присіла біля нього. Валентин підвівся і почав марити. Дивився на мене і говорив непов'язані між собою фрази. Випив чай і впав на подушку з закритими очима. Він весь горів.

Я поклала руку на його чоло і звернулася до Ісуса Христа з проханням зцілити мого сина. Почала молитися мовами і за кілька хвилин несподівано зауважила, що температура спала. Такої швидкої відповіді на мою молитву я не очікувала. З радістю далі молилася і прославляла Господа за чудесну поміч. Зранку мій син прокинувся здоровим і бадьорим. Я щиро бажаю всім, хто вірить в Бога, молитися іншими мовами, і тоді Святий Дух буде вас оберігати та благословляти на кожному кроці життя. Амінь.

Ісус – мій Бог!

Ісусе, я вірю, що Ти є Бог. Я вірю, що Ти вмер за мене на хресті і воскрес із мертвих, щоб дати мені життя вічне. Увійди в моє серце, Господи, і будь Володарем мого життя! Амінь.

Бог дає радість і чисту святу любов

Оля Клінна, 1970 р. н., м. Новояворівськ

Я народилася на свято Миколая, жила в місті, а літні канікули проводила в бабусі у селі Ліс. Бабуся була глибоко релігійна людина. Вона прокидалася о п'ятій ранку і молилася три години. Це перша людина, яка навчила мене молитися і любити Бога. Дідусь навчив мене бачити Бога в кожній квітці, кожній мурашці, в красі ранішнього сонця і зоряному небі.

Наша Церква тоді була заборонена. Кожну неділю ми слухали Службу Божу з Ватикану по радіо, але були щасливі дні, коли до нас приїжджали священники. Це були зустрічі таких рідних людей, що мені до сьогодні пам'ятається цей домашній затишок. Для конспірації нас, дітей, навчили говорити на отців – вуйко Божий.

Коли мені було 20 років, почали будувати храм у Новояворівську. Я ходила на Службу Божу щонеділі. У нас парафія велика. Деколи перед початком Служби я оглядалася і не знала, як звати людей, котрі стояли поруч. Згодом я народила двох дітей і працювала, однак мені бракувало тої маленької підпільної Церкви з дитинства.

У 40 років я задумалась над тим, що треба більше пізнати Бога, тож вступила до УКУ на катехита (вечірню форму навчання). Провчившись рік, зрозуміла, що мені важко буде так – вдень працювати, а ввечері їздити до Львова. Я покинула навчання, але Бог бачив моє серце, і я пройшла курс “Альфа” у храмі святих Володимира і Ольги. Так почалося моє знайомство з харизматичним рухом.

Пригадую нічні чування в церкві Петра і Павла. Після молитви о. Василь Іванів запросив усіх на каву в підвал. Тоді перший раз я ніби повернулася в дитинство. Люди усміхалися, обіймалися, знали один одного на ім'я. Я щиро дякувала Богові за такого харизматичного священника, який любить людей, розуміє їх і служить їм. Через отця Василя

тисячі людей пізнали Божу любов і пережили неймовірні відчуття радості, змінили своє життя і повернулися до Церкви. Саме тому отець має великі терпіння у священничому житті. Для нас, звичайних парафіян, це є великим згіршенням і важко таке пережити. Однак ми молимося за о. Василя і віримо, що все зміниться на краще, бо Ісус є з нами.

У нас теж був курс “Альфа”, де я служила іншим людям. На тих служіннях я відчула внутрішню силу і почала любити інших людей такою любов’ю, якої у мене не було раніше – чистою, святою, божественною. Вдень я працювала, пізніше виконувала домашню роботу, а ввечері летіла до церкви, бо радість переповнювала мене. Я відчувала, що Бог турбується про мене і Він завжди поруч. Я щоразу частіше сідала біля Його ніг і розказувала Йому про все. Я вже не хотіла просто жити, а хотіла бути присутня там, де Бог творить справи. Святий Дух провів мене через очищення і покавання. Я чітко бачила свої недоліки, але знала, що в мені є сила, яка може їх перемогти. Я тішилась, скакала, як мала дитина, і горіла, бо такою є моя душа.

На курсі “Альфа” я отримала дар Святого Духа – говорити іншими мовами. Коли не знаю, як і про що просити, то завжди ця молитва мене виручає. У 2014 році я проходила медичне обстеження і в мене виявили кісту на грудях 33х30 мм. Поїхала до о. Ігоря, який навчив мене жити в простоті, бо в цьому є сила; що треба горіти і жити для інших – тоді Бог вирішить мої проблеми. Я добре висповідалась з цілого життя і отець уділив мені Єлеопомазання. Щодня молилася мовами і повторювала, що Ісус – мій Цілитель і Його ранами я зцілена. Через півроку на обстеженні мені сказали, що кіста зменшилася до 8 мм.

Ще рік я проголошувала своє зцілення, молилася і очікувала, що Бог зробить чудо. Так і сталося. 18 лютого, цього року, лікар підтвердила, що кісти нема. Хвала Тобі, Святий Духу, за те, що Ти мене зцілив! Хвала Тобі, Ісусе, за Твою любов до мене, за Твої рани і пролиту кров! Хвала Тобі, Не-

бесний Отче, бо я Твоя дитина – донька всемогутнього Бога! Аلیلуя!

Ми створили спільноту “Жива вода”. Люди були спрагли Слова Божого. Всіх поділили на групки і вибрали лідера. Я стала аніматором і бачила як наші сестрички потребують одна одну. Ми збираємось кожної середи і ділимося тим, що пережили за тиждень, як Бог діє в нашому житті. Потім молимося, читаємо Слово Боже. Вчимося любити Бога, себе та інших людей. У нас міняється спосіб мислення, вчимося дивитися на життя очима Ісуса. Знаємо, що всі ми рівні перед Богом.

За чотири роки від того, як створилась групка, я бачу зміни в кожній сестрі і в собі. У життєвих ситуаціях стаємо впевненішими, сміливо дивимося у майбутнє, допомагаємо одна одній. Всі справи вирішуємо спільно і з чистим серцем. Бог подарував мені сестер по духу. Ми разом живемо для Ісуса і славимо Бога: молимося мовами одні за одних. Щодня після роботи йдемо на Службу Божу і приймаємо Святе Причастя.

Наш лідер Михайло Хомечко організував служіння в лікарні і несе слово Боже до хворих людей. Я бачила, з яким відкритим серцем люди слухають його сильні проповіді. Також ми співаємо побожні пісні для хворих, які щиро дякують за те, що ми до них приходимо. Після тих відвідин люди зголошуються до Сповіді і міняють своє життя.

Одного разу на особистій молитві я роздумувала над тим, коли я вперше зустріла Ісуса і відповіла “так” на його любов. Думала, що це було вже свідомо у підлітковому віці. Однак Господь показав мені у видінні, що це сталося, коли мені було п’ять років. Я тоді мала довгі коси, пасла корови і боса бігала по землі. Навкруги були гарні квіти і зелена трава.

Раптом я захотіла пити і побігла до церкви, яка стояла на горбочку. Напилася там води і в ту мить Ісус увійшов у моє серце. Я здивувалася від цього видіння і перепитала маму про своє дитинство. Мама повністю підтвердила все, що я бачила у видінні.

Мій чоловік Василь служить в групі прослави у школі євангелізації святого апостола Андрія – грає на гітарі. Цю харизматичну школу заснували о. Еміліян Тардіф і Хосе Прадо Флорес. Директором школи в Україні є о. Теодор Пилівський, ЧСВВ. Мені дуже подобається, як співає сестра Бернадета Дверницька (ЧСВВ), пані Марія Сікора, Ірина Радкевич і Галина Родич. Їхній спів просто зачаровує і лікує душу. Людина забуває про свої терпіння у цьому світі і відкриває серце для Ісуса. В цю мить Господь наповнює нас своєю любов'ю і небесною радістю. Хто співає Богові на землі, тому будуть пташки співати в небі!

Після того, як мій чоловік відкрився для Бога, я відчула, як добре, коли вся родина іде в одному напрямку до істини. Ми разом з іншими родинами відпочиваємо на природі і цілий день можемо говорити про Бога та славити Його. Співаємо пісні та перебуваємо в радості з Ісусом.

Дай, Боже, щоб в нашій Церкві ще більше зростали харизматичні спільноти, які будуть вимолювати в Бога дари Святого Духа для себе і Церкви та брати активну участь у творенні живої парафії і проведенні нової євангелізації в Україні. Хочемо бачити живого Бога і свідчити цілому світові, що Він діє, зціляє, звільняє і благословляє нас!

Молитва від щирого серця

Небесний Отче, Ти безмежно добрий і люблячий. Дякуємо Тобі, що Ти дозволив нам знайти одне одного. Дякуємо за дар нашої зустрічі і за любов, яка виникла в наших серцях. Ти усміхаєшся, Господи, дивлячись на нашу радість. Ти створив нас так, щоб ми закохалися одне в одного, і так нас вів за руку, щоб ми не розминулися. Дякуємо Тобі, Господи, за Твоє Провидіння, за те, що Ти постійно чуєш над нами.

Розвивай нашу любов і допоможи нам добре відповісти на Твоє покликання. Ти хочеш, щоб ми пов'язали свої долі та

рука в руку, спільно будували родину. Тобі довіряємось. Ти нас веди і оберігай від усякого зла. В Тобі прагнемо творити спільноту і в Тобі належати одне одному назавжди. Амінь.

Господь любить нас

Тетяна Палащук, 1974 р. н., м. Новояворівськ

Я виросла в християнській родині. З дитинства батьки вчили нас молитися, а особливо бабуся, коли ми приїжджали в село на канікули. Пізніше робота, дім, життєві клопоти, сльози, проблеми і неспокій заповнили моє серце. Мій чоловік раптово помер. У 34 роки я стала вдовою і залишилася з сином. Я попросила Господа, щоб Він змінив моє життя. “Призови Мене в день журби твоєї, і Я визволю тебе, і ти прославиш Мене” (Пс 49:15).

В різних життєвих обставинах і труднощах я навчилася розмовляти з Богом своїми словами. Що би я не робила, куди б я не йшла, – завжди з Ним розмовляю. Господь почав діяти у моєму житті так, що я ніколи не могла б про таке навіть подумати.

Мені запропонували вивчення навчального курсу “Пізнати Бога і виконувати Його волю”. Цей курс дуже допоміг мені глибше пізнати Бога на власному досвіді. Я зрозуміла, що Господь бажає встановити з нами стосунки любови, посвятити нас у задуми Свого царства. Його бажання – виконувати через нас Свою волю. Бог хоче, щоб ми пізнали Його глибше і впорядкували своє життя згідно Його волі. Без Бога я нічого не можу робити.

На одній із зустрічей проповідник говорив, що їхня Церква не практикує дару молитви мовами, а також інших дарів, бо вони не є такі важливі. В той час я тихенько молилася і просила, щоб Святий Дух зійшов на мене. Раптом я почала говорити якісь слова, сама не розуміючи, що зі мною відбувається. Я не розуміла про що молюся, але постійно

промовляла ті слова, які мені приходили на думку. На велике моє здивування, я отримала дар мов саме на цій зустрічі. До того я нічого не знала про дар молитви іншими мовами.

Невдовзі після цього була зустріч з братом-монахом, який помолився наді мною і я отримала дар слова знання та інші дари, про які я ще не знала і не розуміла, а дар мов ще більше розвинувся. Бог почав відкривати мені дивні речі. Одного разу я побачила у видінні людей, які мене щось просять. В цю мить я була в дорозі і молилась за всіх людей, які приходили мені на думку, та за моїх рідних.

Через день я зрозуміла, що це Бог так скерував, бо молитва була дуже потрібна для мого брата з родиною. Вони тоді відпочивали в Шацьку. В той день був сильний ураган і серед відпочиваючих дехто постраждав, а родину мого брата Господь оберіг. Вони залишилися в будиночку і не пішли на озеро, бо заснула їхня маленька донечка. Господь вислухав мої молитви.

Бог промовляє до мене через сни, особливо, коли людина потребує молитви. Маю ще одного брата і останнім часом він хворіє. Я просила Господа, щоб Він мені відкрив причину хвороби. Приснився сон, що там, де брат живе, в саду під деревом я знайшла щось дивне. Зранку зателефонувала до братової і розказала про сон. Яке ж було моє здивування, коли вона знайшла таку саму річ, як я їй описала. Перед тим вона була в саду і нічого подібного не бачила. У сні було сказано спалити цю річ. Вони спалили і сталось чудо! Бог зцілив мого брата. “За все дякуйте: така бо воля Божа щодо вас у Христі Ісусі” (1Сл 5:18).

Недавно я була на школі євангелізації святого апостола Андрія в Брюховичах у василіянському монастирі. Це була надзвичайна школа! Кожне слово торкалось до глибини серця, і я відчула велику благодать. Особливо, коли ми переходили Йордан. Це було щось неймовірне і цю подію треба пережити, бо словами того не передаш. Я відчула присутність Бога, і дуже вдячна Йому, що поїхала на цю школу. Я плакала, сміялась і раділа в Бозі.

А їхала туди хвора і з торбинкою ліків. Але помолилась і все віддала в руки Божі. Свій біль постійно жертвувала за душі в чистилищі. Коли молилась, то почула голос: “Ти спасла душі”. Я отримала зіцлення на школі і дякую Богові за все!

У вечірній час, коли вже лягали спати, під час молитви я побачила світло, а потім збір монахів, які стояли по колу і допомагали мені в молитві. Відчуваю, що це були незнані святі мученики монахи-василіяни, які є в небі і заступаються за нас. Я чула їхні голоси. Ми промовляли всі разом нове для мене слово. І навіть вдома, коли я промовляю це слово, то знаю, що я не сама молюсь, бо у видінні знову бачу монахів.

Вечорами деколи молюсь з подругою Світланою та її родиною. “Бо де двоє або троє зібрані в Моє ім’я, там Я серед них” (*Мт 18:20*). Я відчула, що потрібно знову молитись це слово, і Світлана теж почала промовляти його. Я знову побачила тих монахів, а Світлана мала видіння, що ми пливемо в човнику, а біля нас великий корабель. Монах подає руку і витягає нас на корабель.

На тій школі я молилась за одного священика і побачила таке видіння. Христос-Цар сидів на троні і дуже хотів, щоб люди Його прославляли, веселились, співали і танцювали. Линула така гарна мелодія, що аж торкалась мого серця. А Ісус, сидячи на троні, усміхався і пританцьовував. І на диво, наступного дня це все збулося – понад 120 людей так прославляли Бога, що було чути аж до неба!

Як приємно було на цій харизматичній школі бачити разом з нами єпископа Йосафата Мощика, священиків-екзорцистів Леоніда Григоренка (ЧНІ), Володимира Лося та інших, а також дуже багато монахинь василіянок, йосафаток і редемптористок. Ось це і є нова євангелізація, яка несе радість Святого Духа в серця людей. Господь любить нас так сильно, як ніхто у світі не може нас так любити. Дякую Тобі, Господи, за Твою безмежну любов!

А ці слова Ісус промовив до священика:

Сину мій, Я люблю тебе, і благословенний день, коли ти народився! Тоді, як ти був ще маленький, Я відкрив для тебе Свої двері. Я – світло у тьмі, Я освітлюю дорогу тобі. Праведні успадкують Царство Небесне.

Один день в дитинстві, на Різдво, змінив усе твоє життя. Тобі було вісім років і ти сказав: «Я люблю Тебе, Ісусе, і хочу бути з Тобою!» Це було сказано щирим дитячим серцем і Бог вислухав твою молитву. Зірка ясна світить з неба, а Ісусик загляда – де це є оте дитятко, що так любить свого Творця.

Твоє маленьке серце відкрилось Мені. Серце маленьке, а бажання велике. Твоя щира любов до Ісуса в дитинстві привела тебе до того, що ти сьогодні маєш. Благословенний той день і благословення Господнє на тобі, коли ти вирішив бути зі Мною. Твоє серденько б'ється з любови до Мене, і Я тебе люблю дуже-дуже. Мій земний світе, як Я люблю тебе безмежною любов'ю! Ти в благодаті Моїй і благословення Мої на тобі. Світло очей твоїх сяє для людей, як промінчик надії.

Серце і доля переплітаються. Як серце спокійне – і доля стрімка, як серце засмучене, то доля гнучка. Так мало людей, що люблять Мене серцем. А шлях до любови йде через серце.

Не підпускай до себе духа злоби і проси прощення серцем. Не злись, бо ти деколи сам на це провокуєш, задумайся. Люди потім можуть мати образу на тебе. Люби їх усім серцем своїм і дбай за них. Виконуй Божу волю, спасай душі – і сам спасешся. Прощай від серця і благослови.

Зречися духа самоспівчуття. Борись, бо Я завжди з тобою. Твою журбу Я змиваю Своєю кров'ю. Я люблю тебе і убережу тебе. Прийди до Мене – і Я вислухаю тебе. Благодаттю Моєю ти зцілений. Приймай любов Мою і приймай зцілення. Жнива великі, а женців мало. Допомагай, синку, людям, вони потребують цього, допомагай сиротам і бідним.

Як би Я хотів, щоб всі навернулися і жили в правді, жили вічно, а вас чомусь так мало, дуже мало. Тож працюйте на жнивах та будьте ловцями душ. Будуть жнива ще більші, подих вітру змінить все. Благослови народ Мій, і благодать Моя буде на тобі. Доторкайся устами людських сердець, щоб вони сокрушались. Я дав тобі владу зцілювати людей. Рятуй їх, дій, лікуй душі – і прославиш Мене у невимовній красі!

Моя зірка з неба світить до твоїх стіп і освічує тобі дорогу життя, щоб прийти до Мого Царства. Не переживай. Я тут, Я біля тебе, поверни лице твоє до Мене і побачиш Мене та відчуєш Мене тут, тепер, на цьому місці.

Я – твій Отець, а ти – син Мій улюблений, Я люблю тебе! Оспівуй Мою любов мовами! Я завжди буду з тобою! Мої ангели охороняють тебе, піклуються про тебе і моляться за тебе! Дух Святий наповнює тебе, і Я перебуваю в тобі. Слава Господня є в тобі! Ти вогник Мій – іскорка, яка запалює тисячі людей і той вогник у твоєму серці не загасне. Я люблю тебе! Дорога терниста, але Я з тобою.

Життя прекрасне

о. Ігор Цар

**Справу Церкви неможливо відділити
від національних первнів.**

Так було століттями, так є і тепер.

**Хто є українцем-християнином,
той є теж українським патріотом.**

Патріарх Йосиф Сліпий

Дякую Богові за цей прекрасний світ, який Він сотворив для нас, людей, за Україну, за кожний прожитий мною рік і день; за всі ласки і щедроти, які Господь зсилає на мене, а особливо за дар священства і хрещення Святим Духом! Життя прекрасне і я чую себе щасливим, бо знаю для чого живу і куди йду.

Дякую Богові за те, що я українець і належу до Церкви, де були святі рівноапостольні Володимир Великий і княгиня Ольга, які охрестили нашу Україну. Святими їх проголосила Католицька Церква. Згадаю короля Данила Галицького, який не дав орді знищити Європу; Святого Йосафата, мощі якого є в Соборі св. Петра у Ватикані; Праведника світу – Великого Митрополита Андрея Шептицького і незламного ісповідника віри Патріарха Йосифа Сліпого. Президента Карпатської України о. Августина Волошина, єпископів Миколая Чарнецького і Василя Величковського. В тій Церкві були охрещені Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко та багато інших прекрасних людей.

Наша Церква походить з часів святого короля Володимира Великого, який збудував Десятинний храм на честь Успіння Богородиці, а на престолі вклав мощі (руку) святого Климентія Папи Римського. Цей Папа загинув мученицькою смертю в Корсуні, а його мироточива голова знаходиться понині в Дальніх печерах у Києві.

Святий Ярослав Мудрий показував ці мощі французькому єпископові Рогерові. Українські королі пишалися тим, що мають у Києві мощі Папи Римського і разом з усіма народами світу належать до Вселенської, тобто Католицької Церкви.

Колись наша Церква мала назву Українська Православна. В 1795 році окупанти заборонили її на Східній Україні і насильно приєднали до московського патріархату. Останньою була Почаївська лавра, яку забрали у 1841 році з допомогою війська. А Церкву в Галичині, яка опинилася під Австро-Угорщиною, загарбники назвали Греко-Католицькою.

Наша мальовнича Україна – це казка на землі, а тому весь час має проблему з дикими варварами, які хочуть знищити її морально і фізично. Людей розстрілювали навіть за те, що вони ходили у вишитій сорочці. Я вірю, що до кінця світу вже ніякий окупант не встигне знищити наш народ.

Мільйони українців засвідчили вірність Христовій Церкві своєю кров'ю. Ці Велетні Духа любили Бога і Україну

понад усе і віддали своє життя на вівтар свободи. А тепер з тамтого світу своїми молитвами перед всемогутнім Богом заступаються за нас.

Церква, Держава, обряд, традиції, звичаї, історія, культура, вишивки, пісні, танці, мова – це все є для прослави Бога і служіння своєму ближньому – рідній Україні. Ми повинні мати гідність людини і любити свій народ, в якому нас Бог створив; не відрікатися його і не служити ворогам, не міняти обряду і не покидати рідної землі. У 1755 році Папа Бенедикт XIV заборонив вірним інших Церков переходити в римо-католицький обряд. Кожна людина на Страшному Суді здасть рахунок, що вона зробила для свого народу і майбутніх поколінь.

Патріарх Йосиф Сліпий на II Ватиканському Соборі сказав: “Всі, хто задля політичних причин притягують вірних Східних Церков до латинського обряду, також і матеріальними засобами та постійною пропагандою, без сумніву, вони не тільки нищать Східні Церкви, але рівночасно завдають великої шкоди цілій Вселенській Церкві. Деякі латинські священики виявляють свою ревність перетяганням вірних візантійського обряду на латинський, замість звернути свій апостолят до з’єдинення у сторону протестантів. Православні можуть виробити собі поняття, що пристаючи до Католицької Церкви, вони можуть втратити свою Церкву, свій обряд, а часто – свою націю. Папа Бенедикт XIV ясно заявив, щоб усі були католиками, а не щоб стали латинниками”.

Жертва батьків

Я народився у 1958 році в Комарно. На той час у пологовому будинку було п’ятеро дітей. Одна жінка мала важку форму туберкульозу і її забрали в лікарню, а дитину лишили. Виникла проблема: хто буде грудьми годувати дитину від хворої жінки? Моя мама погодилась, хоч знала, що це великий ризик. Але Бог є над нами, і ми з братом Олегом повиростали здоровими і сильними.

У 1967 році мої батьки, Орест та Ірина, продавали будинок в Рудно, щоб придбати квартиру у Львові. Домовились за ціну з монахиною підпільної УГКЦ і раптом приходить чоловік, який дає у два рази більше! Хоч батькам було дуже скрутно з грошима, але вони перебороли себе і продали дім сестрі Теклі Левкович. А та зробила в будинку підпільний монастир, де тридцять років правились Богослужіння і щодня за нас молилася.

Сестра Текля прожила 92 роки, з яких 72 у монастирі Сестер Служебниць! Колись вона казала, щоб я її похоронив. Так і сталося. Я сповідав її перед смертю, а потім хоронив у Городку. Це була свята українська монахиня, яка убогістю придбала багатство, а смиренням величність. Вчила людей любити Бога і Україну та залишила по собі світлу пам'ять.

Щира жертва моїх батьків і молитви сестри Теклі сприяли до того, що я став священником. А недавно моя мама записала свою двохкімнатну квартиру для багатодітної сім'ї. Вірю, що після смерті Бог дасть їй ласку не мучитись в чистилищі, а просто йти до неба. На жаль, мало хто знає, що “ми сотворені у Христі Ісусі для добрих діл, які Бог уже наперед був приготував, щоб ми чинили” (*Еф 2:10*).

Я з дитинства дуже багато читав книжок, особливо про козаків і бандерівців, займався боксом і готувався до боротьби за визволення рідної землі. Бог і Україна – це для мене святе, бо “ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає” (*Ів 15:13*).

Це все мені пригодилося в тій дикій бандитській армії, де я служив у Забайкальському воєнному окрузі. “Забво – забудь вернутися обратно”. Це чудо від Бога, що я звідтам вернувся живим. Молитва монахині рятувала мене, хоч смерть весь час пропонувала мені свої послуги. Ще довго після армії мені снилося Забайкалля і те, що там робилося. Я просив Бога, щоб допоміг мені змінити цей світ.

Ведення Святим Духом

Ще з колиски я мав спецвишкіл і вже у десять років зрозумів, що життя – це боротьба! З ласки Божої я твердо постановив зробити все, щоб цей світ став інакшим: помагати бідним, чинити добро і заступатися за слабших.

Одного разу після чергової бійки я сильно молився в церкві і кричав до Бога: “Господи! Врятуй мене від тюрми, а я обіцяю Тобі до смерті служити!” Кричав, бо думав, що тюрма гірша від тої армії, де я служив. Однак коли я через довгі роки все ж таки потрапив служити до тюрми, то побачив, що тій тюрмі до тої армії, де я був, дуже далеко...

Під час молитви мені раптом зробилося легко та світло в голові. Це світло поступово почало по тілу опускатися до низу, і я весь перемінився. Стало легко на душі і я відчув невимовну радість. Мені було добре і тепло у святому храмі. Я не міг дочекатися, коли знову буде Служба Божа.

Пригадую, що за день до відправки в армію я дивився на чисте синє небо і питався Бога: доки зі мною буде така несправедливість? І раптом чую голос: “До 25 років!” І дійсно, через сім років молитви Святий Дух сказав мені покласти руки на голову пані Олени Кость, яка народила 11 дітей, а мене мала як за дванадцятого. У неї був тиск 200. Я поклав руки і серцем закричав: “Боже, дай їй здоров’я!” Сталося чудесне зцілення. На другий день зцілилися її діти і внуки.

У той час я побачив на небі Ісуса Христа в золотистому саяві. На голові у Нього була корона, а правою рукою обіймав хрест. Видіння тривало два тижні і я почув внутрішній голос: “Якщо будеш сильно вірити в Бога, то неможливого для тебе не буде”. Я тоді згадав, що мені виповнилось 25 років.

З маленької дитини і аж понині я дуже багато пережив і робив усе, щоб моя найдорожча, кохана і люба Україна була вільною і правдиво християнською Державою. “Любити ближнього – це боротися за права людини і йти проти течії цього світу” (св. Іван Павло II).

Я підтримую громадську організацію “Твереза Галичина” і вже багато років своїм прикладом заохочую інших людей до здорового способу життя. Ми протестуємо проти алкоголізму, тютюну, наркотиків та інших гріхів, які нищать Україну.

Зі мною траплялися неймовірні речі: радість і смуток, щастя і горе, здоров’я і хвороба, достаток і голод, вірність і зрада, щирість і підлість. Одні цілують в руку – інші товчуть камінням в спину; одні дякують – інші проклинають; одні радіють тобі – інші заздять; одні люблять – інші ненавидять. Те все я описав у книзі “Останні будуть першими”.

Найкращу відповідь усім негідникам дав Патріарх Йосиф Сліпий: “Я дякую Всевишньому за те, що мене били в тюрмах і на волі! Дякую Йому за те, що мене били, а не величали раби!”

Не раз у житті я бачив нещасних людей, які мали задоволення від того, аби когось принизити чи показати свою зверхність. Тільки дорвуться до найменшої влади, а вже перебирають, з ким треба здороватися, а з ким – ні. Мають людей за ніщо і думають, що земля повинна обертатися навколо них, а всі піддані мають їм підтакувати і нести данину. Це мерзота і гидота в очах Божих, яка принижує гідність людини. Раджу таким піти на цвинтар і спитати мертвих, хто і яку посаду займає після смерті і де його душа перебуває?

Раби мамони і світу, жеброто нещасна! Подивіться на Папу Франциска, який пішов до тюрми разом з харизматами. Мив і цілував ноги ув’язненим підліткам. І це Намісник Ісуса Христа на землі!

Мені доводилось у житті їсти з вовками кашу з одної миски, а нині якесь нещастя хоче тебе принизити, очорнити і морально вбити, бо фізично не може. Колись таких я делікатно ставив на місце, і це дуже помагало. Тепер користуюсь іншим перевіреним і надійним методом: нині стерпіти, щоб завтра перемогти!

У 2004 році приснився мені Владика Филимон Курчаба і попередив, що в мене будуть проблеми, але святі українські редемптористи, які є в небі, будуть помагати мені. І дійсно,

через день я пережив зневагу мого священства від одного лицеміра. Однак, від кожної образи, підлости, зради в мене закипає дух – і я отримую велику силу з неба. Після цього кажу собі: ще сильніше вірити в Бога і в два рази більше робити добро! Це найкращий вихід з кожної ситуації і результати його просто неймовірні! Таким чином Господь перемінює зло на добро, і я радію життям в Христі Ісусі! “Усі бо ті, яких водить Дух Божий, – сини Божі” (Рм 8:14).

Думай про вічність

Святий Антоній з Падую (†1231) різко виступав у Флоренції проти лихварів, які через великі відсотки немилосердно грабували людей і забирали в них останнє. Банкіри та лихварі насміхалися зі Святого, аж поки не помер найбагатший і найскупіший серед них. Покійного понесли до церкви для християнського Богослужіння, але на дорозі поперек траурної процесії став святий Антоній.

Він сказав: “Хіба можна хоронити у святому місці людину, яка вже похоронена у пеклі? Якщо ви мені не вірите, то розріжте його груди – і ви не знайдете серця: воно там, де його багатство”. Натовп кинувся до будинку скупого і знайшли серце померлого в незгоряючій шафі серед монет, чеків та цінних паперів. Після того вирішили розрізати труп, але серця там не знайшли. Це страшний кінець людини, яка через жадність пішла до пекла...

Протилежністю цьому є життя Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького (†1944), який мав величезні матеріальні достатки і найвищу освіту – доктор права. Його предки: Атаназій Шептицький (†1746) – Митрополит Київський і всієї України та Лев (†1779) – єпископ Львівський, Галицький і Камінець-Подільський збудували величавий Собор св. Юрія Переможця у Львові. Це по батьковій лінії. Мама теж походила з давнього шляхетного роду. Два великі українські землевласники, брати Фредри, вперше згадуються ще у XIII столітті.

Граф Роман Олександр Марія Шептицький мав перед собою широку дорогу у житті, але він зрікся світу заради Царства Небесного і спасіння людських душ. Маючи 23 роки, пішов до монастиря і прийняв чернече ім'я Андрей. Захистив ще два докторати з богослов'я та філософії, став священником, єпископом і все своє життя ревно дбав про кращу долю України. В той час, коли Галичина була під польською окупацією, Шептицькому вдалося створити християнську Державу в державі. Він будував сиротинці, училища, монастирі, лічниці, заснував Національний музей і написав багато книг, розвивав таланти молодих людей і своїм коштом посилав їх на навчання. Митрополит був фундатором банку “Дністер”, який давав безвідсоткові кредити людям для сільського господарства! Слуга Божий казав: “З усього вашого майна в хвилині смерти залишиться вам єдине – те, що ви дали убогому!”

Маючи левине серце і велику мудрість, він безстрашно боронив свій народ перед всіма окупантами і відкрито виступав проти всякого зла.

На цілий світ взивав про поміч і порятунок для Східної України, де комуністи у 30-х роках зробили штучний голодомор і винищили 10 мільйонів українців! У 1937–1938 він виступав проти знищення православних храмів польським урядом на Холмщині, Поліссі та Волині і через Рим таки добився припинення цієї підступної акції, хоч було вже знищено близько 200 храмів. Ризикуючи власним життям і долею своєї Церкви, Митрополит Андрей переховував євреїв під час німецької окупації. Відкрито написав листа до Гітлера і Гімлера “Не убий!” Ніхто у світі не відважився зробити подібного кроку в ті часи.

Митрополит Андрей заклав міцний фундамент для майбутніх поколінь і те, що ми нині маємо вільну Україну і сильну Церкву, – те все є результатом його великої жертвовної праці. Шептицький казав: “Я українець з діда-прадіда. А Церкву нашу і святий наш обряд полюбив я цілим серцем, присвятивши для Божої справи ціле своє життя”.

У книзі “Чудесні дарунки від Митрополита Андрея” описано десятки чудесних зцілень та інших ласк, які сталися за його посередництвом. Отож, і з тамтого світу Митрополит заступається за свій народ перед Богом. А нам треба наслідувати його життя, бо на Страшному Суді почуємо його голос, як він сам про це сказав перед своєю смертю.

Велетень Духа, Князь Церкви і Народу, Праведник світу, Слуга Божий, Великий Митрополит Андрей Шептицький став світлом для світу і сіллю для української землі!

Тайна Священства

Прослуживши 25 років священником, роблю висновок з усього пережитого, що, тільки будучи священником, людина може якнайбільше зробити добра для Бога і України. Це пишу для тих, які мають Бога в серці, розум в голові і совість в душі, для тих, які думають, з чим прийдуть на Страшний Суд перед Богом. Отож – вперед і вгору! Моя кума Оля Стефанишин каже: “Як не можеш бігти, то йди, а як не можеш іти – то стій, але на тому місці, де треба!”

Це найбільше щастя для людини на землі – бути священником! “Усі Ангели разом не мають такої влади, яку має священник, бо не можуть відпустити ні одного гріха. А вже найбільша гідність священника у тому, що на його слово під час Служби Божої Христос сходить на землю” (св. Григорій Богослов).

Я хотів би, щоб усі хлопці й чоловіки, які щиро люблять Бога і Україну, стали священниками. “Хто погубить свою душу Мене ради та Євангелія, той її спасе” (Мр 8:35). Усі, які мають совість, хочуть правди і свободи та прагнуть перемінити цей світ, – повинні стати священниками. Може, хтось і посміється з того, що я пишу таке, але побачимо на тамтому світі, хто був правий.

Священик повинен бути як розвідник, якого заслали в стан ворога, щоб за будь-яких обставин здобути перемогу, тобто душі для неба. Це найважливіша справа у цьому світі. Той, хто шукає вигоду, славу, багатство і спокій, – для цього

не годиться. Боже благословення не може вповні у людині діяти, якщо вона не зростає духовно. А духовний ріст припиняється тоді, коли людина перестає служити іншим.

На Покрову Матері Божої у 1991 році я став священиком, а через два тижні опинився в Камінці-Подільському. Перші Служби Божі правив під хрестом на вулиці, а згодом у будівельному вагончику. Ніхто мене туди не змушував їхати. Я був біля єпископа Филимона Курчаби і бачив, що є проблема, а тому вирішив, що важче – хай буде моє, і якщо не я, то хто? І Господь допоміг мені. За п'ять років залишив після себе два храми і тисячі людей, які пізнали Бога. І це є щастя для священика!

Пізніше опинився в тюрмі і відкалатав там 13 років. Нині не можу собі уявити, якби моє життя пройшло повз тюрму. Скільки душ навернулося до Бога! Сповідати людей – це означає купатися в океані Божої любови, бо через тебе рятуються душі від пекла. Це правдиве щастя і найбільша радість для священика!

Хрещення Святим Духом

Далі було ще веселіше. Зробили мені операцію на коліно, і я цілий рік бавився зі смертю в жмурки, але з Божою поміччю вижив. Перед тим я був проти харизматів і молитви мовами, але добрий Господь знайшов спосіб як мене вилікувати і відкрив моє серце на Віднову у Святому Дусі. У той час я написав молитовник “Величайте Ісуса Христа і будьте радістю Богородиці”. Там зібрані дуже сильні молитви, які мені тоді допомогли. Я був у такому загадковому стані, що мусів шукати п'ятий кут, а тому почав просити Бога про дар молитви іншими мовами. Минуло півроку і одного разу з мене потекли ріки води живої. Це було хрещення Святим Духом. Згодом Митрополит Ігор призначив мене духівником харизматичної спільноти.

У більшості випадків дар молитви мовами люди отримують через покладання рук, а я до цього прийшов через важ-

кі випробування. І не жалію, бо тепер знаю, що по-різному можна отримати цей дар. Уявіть собі мою ситуацію: ходити було важко, стояти, сидіти і лежати теж. Значить, треба шукати порятунку. Ото й кажу: “Господи, я зараз щось буду говорити, але хай це буде Тобі на славу, на честь Марії, а на спасіння мені і рідній Україні”. Я почав вимовляти незрозумілі слова. Це був звичайний набір звуків, і треба мати щире дитяче серце, щоб дозволити Святому Духові через нашого духа говорити Богові таємні речі. Як тільки прийму Святе Причастя, то відразу з мого нутра виривається молитва прослави Бога іншими мовами.

Майже рік часу я просив Бога про дар тлумачення мов і Господь почав мені дивним способом відкривати цю тайну Своєї премудрости. Неможливо словами передати того стану душі, коли Святий Дух промовляє до людини. Я деколи аж кричав: “Господи, трохи легше, бо серце вискочить з грудей!” Святий Дух повністю відкрив мені те, про що я тоді молився іншими мовами:

Господи, будь прославлений! Боже мій, Боже мій!

Господи помилуй! Прийди, прийди, Святий Духу!

Ми тіло Христове, народ Божий,

народ могутній – вишній Єрусалим!

Бог всемогутній! В людині є всемогутній Бог!

І знову терпіння перетворилося в радість – я прийняв хрещення Святим Духом і отримав дар молитви іншими мовами, став харизматом. Вперше у житті я відчув, що Господь мене дуже любить, незважаючи на мої гріхи. Бог є непереможний в любові і безграничний у Своему милосерді. Як дивно змінилося моє життя, бо тепер я щасливий! А це є ласка Божа і дія Святого Духа, бо Він є Утішитель!

Колись давно, після армії, ми заливали бетоном стелю на будові в маминої двоюрідної сестри. Праця була дуже важка і за день біля мене змінилося п’ятеро чоловіків. Я тоді не знав, де подіти свою силу, а тому не розумів тих людей. На той час я молився зранку і ввечері тільки “Отче наш” і

“Богородице Діво”. Пройшли роки, і нині, після операції на коліно, мені найкраще нести хіба що порожню торбу. Але тепер я можу легко молитися п’ять годин на день, і люблю це робити, бо молитва мури ламає, і я вірю в силу молитви. Бог керує нашим завтра так, як ми молились до Нього сьогодні.

Щодня зранку молюся півгодини мовами, щоб Дух Святий провадив мене через цей день. Після обіду шукаю ще півгодини для співу мовами, а решта залежить від вільного часу. Це дає мені силу до життя, просвітлює розум і виливає на мене щедрі Божі благословення – ріки води живої. Варте уваги те, що молюся одними мовами, а співаю іншими.

Коли закінчую молитву мовами, то слухаю, що говорить до мене Святий Дух. Це переважно короткі вислови зі Святого Письма. Але одного разу, після годинної молитви, я почув цілу промову до мене. Це була розмова люблячого Бога зі своєю дитиною і священником, яка тривала півгодини. Цього словами не передати – це треба пережити. Мені так було добре, що я забув про цілий світ. Та в одну мить я сказав: “Господи, але ж я стільки нагрішив!” І тут мені Господь показує велику пляму крові й каже: “Кров Христа змила всі твої гріхи, і хоч би ти хотів їх воскресити, то не зможеш, бо їх просто не існує”.

Два роки тому в мене було чергове виснаження і легенький вітерець мною похитував. У той час я казав, що не буду більше писати книг, бо то коштує здоров’я. Але вже не вперше опиняюся в таких обставинах, що Святий Дух спонукає мене це робити. “Уста священника мають берегти науку, і з його уст люди очікують повчання, бо він – ангел Господа сил” (Мал 2:7).

Я бачив, що ситуація непроста і не знав, чим ті всі маневри закінчатся, а тому вирішив позбирати докупи всі молитви, якими тоді користувався, аби не пропали: може, комусь пригодяться. Так вийшов молитовник “Ми діти Божі і нащадки Марії!” Тепер він дуже допомагає багатьом людям від депресії, хвороби і всякої немочі.

Я подякував Богові за те, що Він дав мені ласку щось доброго зробити в цьому житті, і очікував зустрічі з Ісусом. Черговий раз переконався, що завжди треба спішити робити добро, поки сонце світить, бо рано чи пізно прийде час і Господь спитає, з чим ти до Нього прийшов. Я відчував себе насиченим життям і щасливим від служіння Богові та Україні.

Але треба боротися до кінця, і я дав обітницю, що коли Господь витягне мене з цього надзвичайного стану, то я напишу книгу про молитву іншими мовами. Недавно мені приснилася Леся Українка, і я зрозумів, що вона мені допомагає з тамтого світу.

В той час, крім Служби Божої, часослова та інших молитов, я щодня молився дві-три години мовами. Вчепився за молитву, як альпініст за скелю, і – вижив. З ласки Божої тепер чую себе всередині, як скала, і маю таке відчуття, що в мене життя щойно починається, як у першому класі. Хочеться вчитися, зростати у вірі і ще більше молитися, щоб люди наворачалися до Бога, зцілялися і робили добро. Від молитви мовами в нас зростає і міцніє внутрішня духовна людина, яка бере верх над усіма нашими гігантськими проблемами і легко забирає їх з нашої дороги. Я твердо переконаний, що молитва – сильніша за зброю.

Недавно я бачив як мій приятель-священик молився мовами 40 хвилин над жінкою, яку вже 32 роки тяжко мучать демони. Це був потужний екзорцизм, бо з жінки вийшов демон, який викликав у неї біль в чолі. Жінка в одну мить змінилася на лиці і дякувала Богові за чудесне звільнення. Їй стало набагато краще через молитву духом.

Чистилище

Одного разу, після тригодинної молитви мовами, мені приснилося уже покійні колишні сусіди – дядя Ваня і тьотя Сіма. Понад 30 років я їх не бачив. Вони були життєрадісні та щасливі і казали, що їм підійшло все те, що я їм дав. Отже, молитва духом допомагає душам у чистилищі.

“Дар милосердя подай усякому живому, а й мертвому не відмов твоєї ласки” (*Сирах* 7:33). “Благословен він Господом, що не відказує своїєї милости ні живим, ні мертвим!” (*Рут* 2:20) Юда Макавей приніс жертву переблагання за мертвих, щоб вони звільнилися від гріха (*2 Мак* 12:46).

“І коли хто скаже слово проти Сина Чоловічого, проститься йому. Коли ж хто скаже проти Святого Духа, йому не проститься ні на цьому світі, ні на тому” (*Мт* 12:32). Отже, є гріхи, які прощаються на тамтому світі, тобто в чистилищі. Свята Іванна з Хреста (†1674), настоятелька монастиря Сестер Кларисок з Ровередо, отримала від Бога об’явлення, що вона своїми молитвами та покутою звільнила з чистилища царя Соломона!

У синагозі є книга з молитвами на різні потреби. Серед них є дуже гарні молитви за померлих. Ось що там написано:

“Після того, як людина помирає, її безсмертна душа возноситься у верхні світи, де вона не має змоги якимось чином впливати на світ. Коли ми “заради душі померлого” виконуємо заповіді і робимо добрі діла, наші заслуги “зараховуються” на небі цій душі. Таким чином, ми якби довершуємо те, чого померла людина не встигла зробити за життя.

Ізкор – молитва за душі померлих. Прийнято, щоб ті, у кого живі батьки, покидали синагогу під час читання Ізкору, бо людина може помилково прочитати заупокійну молитву за живих батьків, а “укладений союз уст” (*Моед* 18a), тобто сказане може статися”.

На згадку померлого батька

Нехай згадає Бог душу батька мого, наставника мого (такого-то, сина такого-то), що відійшов у вічність. І не беручи на себе обітниці, я обіцяю заради нього пожертвувати на добродійність. В нагороду за це нехай приєднається душа його до сонму вічно живих – душ Авраама, Ісаака і Якова; Сари, Ревеки, Рахилі та Лії; і душ інших правед-

ників та праведниць, що перебувають у саду Едемському.
І скажемо: Амінь!

Раджу всім прочитати книгу “Утіха бідних душ”, де написано, що нас чекає після смерті. За кожне слово і кожний гріх людина буде змушена здати рахунок і пройти очищення. “Та він сам спасеться, але наче крізь вогонь” (1Кр 3:15). “Вогонь чистилища є страшніший над усі муки цього світу” (св. Августин). Одна година терпінь прирівнюється до 30 років найважчої хвороби на землі. І скільки ми зробимо за життя для померлих – стільки ж отримаємо помочі після своєї смерті.

Свята Фаустина (†1938) спитала Ісуса, за кого ще повинна молитися? Ісус відповів, що дасть їй про це знати. Наступної ночі вона побачила Ангела Хоронителя, який привів її в туманну місцевість, наповнену вогнем, а в ньому – безліч страждаючих душ. Ці душі гаряче молилися, але безрезультатно, бо тільки ми можемо їм допомагати.

Найбільша мука для них – це туга за Богом. Полегшення отримують, коли їх відвідує Пречиста Діва Марія. Як тільки Фаустина вийшла за двері цієї в’язниці, то почула внутрішній голос: “Моє милосердя не хоче того, але справедливість велить”.

“Той, що, знаючи волю свого пана, не приготувався, ані не зробив по його волі, буде тяжко битий. А той, що її не знав і зробив каригідне, буде мало битий. Від усякого, кому дано багато, багато від нього й вимагатимуть; а кому повірено багато, від того більше зажадають” (Лк 12:47–48). Церква вчить, що Бог є справедливий Суддя, який за добро нагороджує, а за зло карає. То чи не варто взятися за розум і вже віднині служити Богові, щоб не змарнувати життя і не мучитись після смерті.

Хто сумнівається, чи є чистилище, хай спитається про це в Глорії Поло. Їй 58 років і вона була на тамтому світі. Це описано в книзі “Вдарена блискавкою”. Глорія їздить по всіх країнах і криком своєї душі закликає людство до покаяння,

до єдності з Католицькою Церквою і до послуху Папі Римському, який для віруючих є другим апостолом Петром.

Видіння Єроніма в Єрусалимі

“Багато років тому, коли я заради Царства Небесного зрікся свого дому, батьків, сестри, близьких і, що ще важче, – звички вишукано харчуватися, я вирушив, як воїн Христовий, до Єрусалиму. Але я не зрікся своєї бібліотеки, яку зібрав у Римі великим старанням і працею. Ось так я постив, нещасний, і водночас думав читати Ціцерона. Після частих нічних чвань, після сліз, що їх із самої глибини душі викликали спогади про колишні гріхи мої, я все-таки тримав у руках Плавта. Коли ж опам’ятовувався і починав інколи читати пророків, – необроблена мова їхня жахала мене, і сліпими очима, не бачачи світла, я думав, що винні не очі, а сонце. І ось, коли так знущався наді мною стародавній змій, приблизно посередині Великого Посту я був уражений сильною лихоманкою, що безупинно мучила виснажене моє тіло і так пожирала нещасні мої члени, що від мене залишилися тільки самі кості.

Готувалися вже до похорону. Тіло застигало і життєва сила душі зберігалася тільки в бідних моїх грудях, заледве теплих, – як раптом, піднесений у дусі, я постав перед престолом Судді. Там було стільки світла й сяйва від тих, які стояли довкола, що я впав на землю і не смів глянути вгору. На питання, хто я такий, я відповів: “Християнин”. Але Той, хто сидів на престолі, сказав: “Брешеш! Ти – ціцеронянин, а не християнин, – бо де скарб твій, там і серце твоє. Я вмиль онімів і під ударами, бо Він наказав бити мене, зазнаючи ще більших мук совісті, подумки благав: “У Шеолі хто Тебе возхвалить?” Потім я почав лементувати і, плачучи, просив: “Помилуй мене, Господи, помилуй мене”. Ці слова лунали поміж ударами батогів. Нарешті ті, що стояли довкола престолу, припали до колін Того, хто сидів на ньому, та благали, щоб Він простив мою молодість і дав мені можливість пока-

ятися в гріхах, а якщо я знову почну читати твори язичників, тоді вже покарає мене. Я ж, призиваючи ім'я Господнє, присягнув: “Господи, якщо коли-небудь у мене будуть світські книжки, якщо я буду читати їх, – значить я зрікся Тебе!”

Після цієї присяги я повернувся на землю і розплющив очі, повні сліз. Навіть недовірки повірили в те, що сталося, бачачи, як я страждаю. Це, звичайно, не було сном, маревом чи хворою уявою, що так часто вводять нас в оману. Доказом служить престол, перед яким я був розпростертий, суд, якого я настрашився (не доведи, Господи, мені ще раз таке пережити), плечі в крововиливах. Пробудившись, я все ще відчував біль від ударів і, нарешті, головний доказ – відтоді я почав читати Божественне з таким запалом, з яким раніше не читав людського”.

Після цього Єронім остаточно посвятив своє життя Богові і став ченцем. Він був таємним секретарем Папи Римського Дамаса і – з його благословення – без комп'ютера, гусячим пером за 20 років зробив найкращий переклад Біблії зі старовірської мови на латинську під назвою “Вульгата”. Святий Єронім (†420) проголошений Вчителем Вселенської Церкви.

Христова Церква

У 2004 році я прочитав безцінну книгу о. Еміліяна Тардіфа “Ісус – живий”. З того часу я читаю дуже сильні книги про подвижників віри, які мали великі дари Святого Духа. Є чого повчитися, і я дуже спраглий цієї науки про дію Святого Духа, бо хочеться ще більше і краще служити Богові і людям. Я дякую Богові за дар життя цих людей і за ту безцінну науку, яку черпаю від них.

Усі мої приятелі-харизмати теж читають ці книги. Чим більше вчимося про дари Святого Духа, тим більше утверджуємося в Католицькій Церкві. Яким безцінним скарбом є наша Свята Літургія, гарний український обряд і чудові храми; Сповідь і Святе Причастя; Папа Римський, Патріарх,

Митрополит, єпископ, священник і дисципліна; животворні хрести, від яких тікають демони і всяка нечиста сила; нетлінні моці святих, біля яких зціляються віруючі люди; чудотворні ікони, які мироточать, сльозоточать і навіть кровоточать.

Через ікони та хрести ми вшановуємо Бога і тих осіб, які на них зображені. “Слово про хрест – глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа” (1Кр 1:18). “Він (Ісус) – образ (ікона) невидимого Бога” (Кл 1:15). “Кожна ікона є наче коротким життєписом особи, яка на ній зображена” (св. Герман). Все, що нагадує нам про Бога, – є для нас святе.

Сам Бог шанує моці святих, бо діє через них, творячи найрізноманітніші чуда. Є тіла нетлінні, які мироточать, – св. Миколая, св. Дмитрія, св. Шарбеля та багато інших. “Тіла святих і гроби мучеників відганяють диявольські напасті та сприяють зціленню від найтяжчих хвороб” (св. Юстин). Святий Августин свідчить, що в його місті ожив покійник, якого помазали миром, котре впливало з костей святого першомученика Стефана. “Ми вшановуємо моці Святих, щоб через них поклонятися Богу, за якого вони померли” (св. Єронім).

А хто може пояснити життя святого отця Пію – стигматика (†1968), який мав на собі рани Ісуса Христа? Щодня з нього стікало 200 грамів крові, а він жив довгі роки. Прочитайте про його життя і те, що він каже про Церкву, небо, пекло, чистилище. У Католицькій Церкві було 80 стигматиків, серед яких і наші українські: Степан Навроцький, Настя Волошин, Євстахія Бохнях та інші. Цікаво, що вони з’являлися переважно тоді, коли в Україні були тяжкі часи.

Від тіні апостола Петра зцілялись недужі (Ді 5:15), а від хустинок, які торкались тіла Павла, виходили злі духи (Ді 19:12). Від дотику до костей пророка Єлисея воскрес мертвий (2 Царів 13:21). Чи ті чуда робили тінь, хустинки або кості? – Ні, звичайно. Чуда робить Бог, щоб показати велику силу заступництва Святих, які є з Ним у небі і допомагають нам своїми молитвами. Пророк Божий Єремія і після смерти молився багато за народ та за святе місто (2 Мак 15:14). Таким

чином Господь заохочує нас наслідувати їхнє життя. “Звичай Церкви – то не легкодушна річ, бо вони є з розпорядження Святого Духа” (св. Іван Золотоустий).

Перші Служби Божі відправляли на гробах мучеників, а згодом Церква постановила, щоб на кожному престолі обов’язково були моці якогось Святого, інакше не можна служити Літургію.

Апостол Петро загинув мученицькою смертю у 67 році. Єдине, що він просив у катів, щоб його розп’яли догори ногами, бо він негідний помирати так, як помер Ісус. Християни поховали його у Ватикані, а на гробі зробили напис: “Святий Петре, моли Бога за нас грішних”.

Усі екзорцисти завжди беруть зі собою хрест і моці святих. Ось що каже о. Габріеле Аморі: “Пречиста Діво Маріє, покрий мене Своїм Покровом і захисти, бо я Твій син. Моїм покровителем є Архангел Гавриїл, а також маю велику надбожність до свого Ангела-Хоронителя. Дуже мені допомагає виганяти злих духів святий Папа Іван-Павло II. Багато разів демони говорили, що не можуть нічого зробити, бо я маю великий захист!”

Богородиця

Згідно зі Словом Божим ми величаємо Пречисту Діву Марію. “Під час благовіщення Втілення не людина Ангелові, але Ангел людині віддає шану. З цього виходить, що Марія стоїть вище, ніж Ангел, щодо заслуг і поваги” (св. Тома з Аквіну). Єлизавета віддає Марії шану, називає Її благословенною і Матір’ю Бога (Лк 1:42).

Марія сама відчувала, що повік буде предметом загальної слави і пошани, бо говорить: “Віднині ублажатимуть мене всі роди” (Лк 1:48). Бог хоче, щоб ми величали і шанували Його Матір, бо Вона найбільше страждала разом з Ісусом заради спасіння людського роду. Господь не відмовив Своїй Мамі в Кані Галилейській і зробив перше чудо, коли вода перетворилася в найкраще вино.

Свята Церква, яка має від Бога владу навчати (*Мт 28:19*), каже, що Богородиця після смерти була забрана з тілом до неба і звідтам заступається за всіх, хто до Неї прибігає. Підтвердження тому є мільйони чудес, які стаються по всьому світі, а особливо у святих місцях. Це – Зарваниця, Гошів, Почаїв, Унів, Биличі, Грушів, Заглинна, Страдч, Погоня, Джублик, Люрд, Фатіма... Колись була тільки одна Овеча купіль в Єрусалимі, а тепер безліч святих місць. “Марія – це наша надія, бо завдяки Її посередництву надіємося досягнути всього, чого не досягли б ми нашою молитвою” (*св. Альфонс*).

Коли священики переносили Кивот Завіту, то один чоловік хотів допомогти їм. Однак від дотику об Кивот – відразу помер (*1Хр 13:9*), хоч Кивот був ділом рук людських. А Марія носила Бога в собі і не згоріла, бо вона була найчистішим і найсвятішим Кивотом Божим! Нема слів і немає мови, щоб звеличити Її Непорочне Зачаття, Її Чистоту, Її Невинність, Її Святість, – одним словом – Матір Бога Живого!

“Світ думає, що відкуплення завершилося з Моїм останнім подихом. Ні! Мати довершила його. Три дні вона поборювала сатану, який хотів довести Її до того, щоб Вона відкинула Моє Слово і не повірила в Моє воскресіння. Марія була єдиною, хто твердо стояв у вірі до кінця. Вона є великою Святою також і через цю віру. Її мука є подібною до Моєї муки в Гетсиманії. Світ не зрозуміє цього, та ті, “хто є в світі, але не від світу”, – зрозуміють Її, і їхня любов до Матері болу зростатиме через це” (*Богочоловік т.11, с. 361*).

Від самих початків християнства віруючі люди завжди посвячували себе заступництву Святих, щоб вони помагали їм своїми молитвами перед Богом. Але всіх перевершив наш король – святий Ярослав Мудрий, який 1037 року збудував у Києві пречудовий храм святої Софії – Премудрости Божої та посвятив Україну під покров Матері Божої. Це було перше в історії людства посвячення цілої Держави під опіку Богородиці. І бачимо диво! – Непорушна Стіна твердо стоїть і охороняє Свій народ вже тисячу літ. Хвала Тобі, Боже, за Твою

превелику любов до нашої рідної землі, до страждальної, але нескореної України!

Величання Богородиці

Заграймо на сурмах пісні, бо, прихилившись з неба, Всецариця і Мати Діва благословеннями вінчає тих, що Її оспівують. Володарі й князі хай зберуться і нехай з піснями оплескують Царицю, що зродила Царя, який чоловічно благозволив визволити смертю тих, що були раніше заковані в неволі. Пастирі й учителі! Зійшовшись, звеличаймо Пречисту Матір Доброго Пастиря, золотосайний свічник, світлоносну хмару, просторішу від неба, одуховлений же Кивот, вогневидний Господній престол, золоту чашу з манною, замкнену браму Слова, прибіжище всіх християн. Прославляючи Її богославними піснями, так кажімо: Палато Слова! Сподоби нас смиренних Небесного Царства, бо нема нічого неможливого для Твого заступництва *(Молитвослов, с. 856).*

Хрещення дітей

Перший християнський письменник, святий мученик Юстин (†165) свідчить про те, що звичай хрестити дітей існує від апостольських часів. “Батьки повинні відразу після народження дитини охрестити її, особливо тоді, коли їй загрожує смерть” *(св. Тома з Аквіну)*. Свята Церква зобов’язує батьків до двох тижнів охрестити дитину, інакше будуть мати тяжкий гріх!

У Старому Завіті на восьмий день хлопчикам робили обрізання, хоч діти нічого не розуміли. Це був прообраз Хрещення і він робиться по вірі батьків. Хрещення звільняє людину від первородного гріха, дає освячуючу ласку, до неї приступає Ангел-Хоронитель і вона стає дитиною Божою, спадкоємцем Неба і членом Церкви.

Я не один раз хрестив маляток в реанімації, яким загрожувала смерть, і Господь чудесно їх зціляв. Якби не Хрещення, то вони б помирали. Пройшли роки і нині вони приходять до мене сповідатися. То чи вартує ризикувати життям дитини? Пам'ятаймо слова Христа: “Пустіть дітей! Не бороніть їм приходити до Мене, бо таких Царство Небесне” (*Мт 19:14*).

Одна з найбільших святих в історії людства – свята Тереза з Ліз'є (†1897) проголошена покровителькою місіонерів та Вчителькою Церкви. Неможливо порахувати всіх чудес, які сталися за її посередництвом. Хто молиться до неї, то відчуває запах троянди. Вона з дитинства молилася до своїх братів і сестер, які померли маленькими, але охрещеними, і це їй дуже помагало.

Преподобний отець Маркус із Авіану (†1699) був на місії в горах, поблизу Венеції. За два тижні перед тим у подружжя Цуане Лора і Катерини народився мертвий хлопчик, якого поховали за кладовищем. Катерина була твердо переконана, що як отець Маркус поблагословить їхню дитину, то Господь Бог надасть милість Хрещення для їхнього сина, і душа його з переднеба увійде до раю.

Вона попросила свого чоловіка витягнути дитину з могили і з довірою покласти до ніг священика. Добрий чоловік так і зробив. Маркус поспівчував батькові, подивився на мертву дитину, перехрестив її і наказав занести тіло до престолу Непорочного Зачаття Богородиці. Просив усіх присутніх ревно молитися.

Коли зачалася Служба Божа, то дитина повільно відкрила уста, язик почав рухатися і змінилася барва обличчя. Хлопчик відкрив одне око і тихо заплакав. Люди почали кричати: “Чудо, чудо!” Священик охрестив хлопця на ім'я Йоганнес Баптиста. Незабаром хлопчик важко видихнув і помер. Це сталося 18 березня 1686 року. Якби люди читали “Життя Святих”, то не потрапили би в секту.

Служба Божа

“Земля завдячує своїм існуванням Службі Божій, бо без неї вже давно була б знищена” (св. Тимотей Єрусалимський). “Божественна Літургія має таку ж саму вартість, як і смерть Спасителя на хресті. Коли бачиш священика, який приносить жертву, то уявляй собі, що це не священик, а невидима Божа рука робить” (св. Іван Золотоустий).

По молитві священика хліб і вино перетворюється в Тіло і Кров Ісуса Христа. Господь каже, що це Його Тіло і Його Кров (Ів 6:54), а противники Католицької Церкви кажуть, що це символіка і просто спомин. Апостол Павло дав таким відповідь: “Хто їсть і п’є, не розрізняючи Господнього Тіла, суд собі їсть і п’є. Ось чому у вас багато недужих та хворих, а чимало умирають” (I Кр 11:29–30). Тут чітко сказано про Особу Ісуса Христа у Святому Причастю, а не про звичайний хліб і вино під час їжі.

Не варто ризикувати з вічністю, бо Христос, під загрозою втрати спасіння, наказує: “Якщо не споживатимете Тіло Чоловічого Сина й не питимете Його Кров, не матимете життя в собі” (Ів 6:53). Хто має розум, хай думає, а хто не має, хай просить, бо “страшно впасти в руки Бога живого!” (Єв10:31)

В Італії у VIII столітті у м. Лончано в храмі святого Лонгіна-сотника сталося чудо. Священик засумнівався у перевтіленні, а тому осліп і почав каятися. Як прозрів, то побачив на престолі кусок м’яса і п’ять крапель крові. Це все запаяли у скляну посудину. В 1971 році найповажніші вчені світу зробили обстеження і дійшли висновку, що м’ясо – це найкраща частина серця людини, а кров має ту саму четверту групу, що й на Туринській Плащаниці. Подібних випадків є багато навіть тепер, але треба хотіти їх бачити і в них вірити.

Служба Божа – це 33 роки життя Ісуса Христа. І коли ми там присутні, то разом з Ісусом йдемо по землі, а Він нас милує, прощає, зціляє і благословляє. Церква зобов’язує нас щонеділі брати участь у Святій Літургії, а також шість разів серед тижня, коли припадають головні Церковні свята.

Хто не йде на Службу Божу, той сам собі не бажає щастя і здоров'я, а також своїм ближнім. Чим більше людей на Літургії, тим більше ласка Бога сходить на Україну. Кожна Служба Бога має силу відкуплення і спасіння всього людського роду, починаючи від Адама і закінчуючи останньою людиною, яка народиться на цей світ.

Для мене відправляти щодня Службу Божу – це найбільше щастя на землі! Я отримую невимовну радість і чую, що живу. Не хочу, щоб Літургія закінчувалась, бо все, що поза нею – це марнота... Немає слів, щоб передати ті відчуття, які отримуєш під час Богослужіння за померлих. Тисячі душ звільняються з чистилища і йдуть до неба. В той час не знаєш, що з тобою робиться. Це невимовне щастя!

А як описати той стан, коли приймаєш Святе Причасття? – Бог входить у твоє тіло, у твою душу і наповнює тебе Своєю могутньою зціляючою силою, годує тебе Своім Тілом і Своєю Кров'ю. Господь в мені, а я в Бозі!

Сьогодні всюди є відкриті храми, але більшість людей марнує життя і вбиває свій час біля телевізора та в інтернеті. А могли б щодня прийняти Ісуса до свого серця і пожертвувати Літургію за кращу долю України, за Церкву і своїх дітей, за душі терплячі в чистилищі, за тих, хто на війні, в лікарнях, по тюрмах, за навернення ворогів та грішників. І мали б велику заслугу перед Богом. Однак свідомо вибирають гіршу частку своєї долі: їсти, пити, курити, спати і грішити. А потім важка хвороба і смерть. Якби на тім був кінець! Але ж душа людини безсмертна. Що посіє за життя, те пожне після смерті. “Коли не увіруєте, що Я – Суций (Ягве), помрете у ваших гріхах” (Іс 8: 24). Боже, дай розуму людям!

Я щотижня сповідаюся, бо це дає мені силу робити добро, просвітлює розум і укріплює в боротьбі проти зла і гріха. Тим, хто сповідається раз в рік, я кажу: мийтеся раз в рік і побачите, що з вами буде. Так і з душею. Ми повинні обновлювати свій розум і зростати у вірі. Мені шкода всіх людей, які вважають себе віруючими, але не ходять на Службу Божу, не розуміють її значення і важливості.

Мої знайомі мають родину в Сибіру і попросили мене відправити Службу Божу за молоду вагітну жінку, в якій був неправильно повернутий плід. Я відправив Літургію на поміч Святого Духа – і дитина розвернулася в нормальне положення. Через тиждень жінка щасливо народила дитятко і все обійшлося без операції. Бог всемогутній!

“Хто побожно і часто слухає Службу Божу, той не загине наглою і несподіваною смертю” (св. Августин). “Одна Служба Божа, побожно вислухана за життя, принесе нам більше користі, ніж сто Літургій, відправлених за нас після смерті” (св. Анзельман).

У Римі є величава ікона, яка має назву “Остання Служба Божа”. Там зображені події, що попереджують кінець світу. В глибині священик закінчує Службу Божу, а поруч Ангели, нахилені над трубами, чекають її кінця, щоб проголосити годину Божої справедливості... Цю ікону намалював Леонардо да Вінчі і сказав: “Я глибоко переконаний, що без жертви Служби Божої світ був би вже запався під тягарем власної мерзоти гріхів”.

“Божественна Літургія – це маленьке відображення великої Божої любови та всіх добродійств, які Бог коли-небудь подав людям” (св. Бонавентура). “Ось чому диявол з допомогою еретиків завжди намагався усунути зі світу Службу Божу. Він зробив їх предтечами антихриста, який буде намагатися найперше усунути Службу Божу. І за гріхи світу дійсно усуне її, як заповів пророк Даниїл (8:12)” (св. Альфонс).

Один Бог і правда одна

Першу Службу Божу уклав святий апостол Яків, син Алфея, рідного брата святого Йосифа-Обручника. В цій Літургії, яка довго правилась, була молитва за померлих. Згодом цю Службу Божу скоротив св. Василій Великий, а пізніше св. Іван Золотоустий. Апостол Яків був першим єпископом Єрусалиму і мав трьох братів: Юду-Тадея, Симона і Йосифа. Хто навчив його, як треба правити Службу Божу? –

Звичайно, Ісус, який “на самоті пояснював усе Своїм учням” (*Мр 4:34*).

Мені шкода тих людей, які не прочитали 12 томів “Богочоловік”. Для мене це було невимовне щастя. Таке відчуття, що ти ідеш разом з Ісусом по землі. Там детально описано життя Ісуса Христа, Богородиці, апостолів та учнів. А тому я вибрав з тих томів 400 висловів і уклав книгу “Ісус промовляє до нас”, щоб заохотити інших читати “Богочоловік” і краще розуміти Євангеліє.

“Я настановлю священників, щоб врятувати відкуплених Моєю кров’ю. Та люди постійно впадатимуть у смерть. Потрібен хтось, хто матиме владу знову і знову омивати їх Моєю кров’ю. Ви будете це робити, і ваші послідовники” (*Богочоловік т.12, с. 100*).

Після вознесіння Христа на небо учні написали для Церкви апостольські правила. “Тримайтеся передань, яких від нас навчилися чи то усно, чи листовно” (*2Сл 2:15*). Ісус на Петрі збудував Свою Церкву і запевнив його, що й адові ворота її не подолають. Дав Петрові ключі Царства Небесного, хоч там стояли всі інші апостоли. Написано: “Я дам тобі” (*Мт 16:18, 19*), а не вам чи всім. “Каже йому Ісус: Паси Мої вівці!” (*Ів 21:17*) Христос не проповідував анархії чи безладу, а, навпаки, казав: “Ще й інші вівці Я маю, що не з цієї кошари. Я і їх мушу привести, і вчують вони Мій голос, – і буде одне стадо й один пастир!” (*Ів 10:16*)

Один Бог, одна Правда, один Пастир і одна Церква має бути, до якої належать всі народи і раси, які різними обрядами, звичаями і традиціями прославляють Свого Творця. Святий апостол Петро 25 років був першим Папою Римським. Після нього був Папа Анаклет, Лин, Климентій – і так буде до кінця світу...

У 1917 році безбожний Ленін сказав: “Маємо у світі дві сили – комунізм і Католицьку Церкву. Побачимо, хто перемаже”. В той же час його заступник Бонч-Бруєвич займався розмноженням сект у радянським союзі. Слуги диявола забороняли священникам хрестити дітей, правити Служби Божі,

сповідати і причащати, вінчати і хоронити. Також зрізали хрести з церков, нищили ікони, а християн катували і розстрілювали за них. “І розлютився дракон на Жінку (Марію) і пішов воювати проти решток Її нащадків, що зберігають заповіді Бога і мають свідчення Ісуса Христа” (Од 12:17).

Цікава річ: проти ікон, хрестів, мощів святих, проти хрещення дітей і науки Церкви виступають ярі противники Бога, але чому разом з ними є ті, які вважають себе віруючими? Як таке може бути – слуги диявола і віруючі разом воюють проти Католицької Церкви? Хто читає і має розум, хай думає, кому він служить і на чиєму він боці. Це загадка, над якою треба добре подумати і зробити висновки. Чи не краще віруючим людям об’єднатися, щоб разом служити Богові та спасати людські душі? Харизмати всіх народів і Церков – єднайтеся навколо Папи Римського! Це буде велика сила проти безбожного світу.

Ось що радить святий Августин: “У головному – єдність, у спірному – свобода, у всьому – любов. Під одним головою Петром є всі члени Церкви. Рим сказав – справа скінчена. Там Церква, де Папа. Церква є або одна, або її нема. Ми не можемо мати Бога Отцем, якщо не маємо за Матір Церкву. Поза Церквою спастися неможливо”.

“Ніяке в Письмі пророцтво не припускає особистого тлумачення” (2 Пм 1:20). Для цього збирають Вселенські Собори єпископів, правлять разом Служби Божі, моляться за просвітлення і дають текст на затвердження Папі Римському. А він проголошує це догмою Церкви, яку всі християни покірно приймають і вірять у неї. На тій науці Церква стоїть вже дві тисячі років і так буде до кінця світу. А ті, хто особисто тлумачить Святе Письмо, дожилися до того, що більшістю проголосували за гріхи, які кличуть про помсту до неба. Хай Бог дасть їм розуму!

На небі є Церква прославлена, в чистилищі терпляча, а на землі воююча. Раджу всім, хто читає цю книгу, придбати собі Католицький Народний Катехизм і користуватися ним, щоб не заблудитися в цьому грішному світі, бо життя

раз дається і від того, що посіємо на землі – пожнемо у вічності: радість в небі, або муки в пеклі. Вибираймо кращу частку – жити з Богом і Йому служити. Тоді не буде страшно помирати, бо смерть переміниться в радість. Це буде наймиліша зустріч з Ісусом, який з любов'ю пригорне нас до Свого Серця і скаже: “Дитино Моя, скінчилися твої страждання на землі, увійди в радість Творця вселенної і втішайся вічно щастям, яке Я приготував для тебе і всіх, хто був вірний Мені”.

Утішитель

Під час вилиття Святого Духа часто буває, що людина падає на землю, відчуваючи велику радість на душі, спокій і глибоку єдність з Богом. При цьому часто відбуваються зцілення і звільнення. Тепло йде по всьому тілі людини і їй стає настільки добре, що вона хоче, аби це тривало вічно. Ми не можемо знести повноти Божої сили, і коли вона торкається нас, то ми просто відключаємося – повністю розслабляємося.

Навіть святий апостол Павло упав на землю, коли йому з'явився Ісус, а мужі, що йшли з Ним, стояли онімілі з дива, бо вони чули голос, але не бачили нікого (*Ді 9:3–7*). Також Петро, Яків та Іван під час переображення Ісуса впали обличчям до землі й злякались вельми (*Мм 17:6*).

У Франківську в катедральному Соборі подружжя Рожелюків з Канади давали цілувати чудотворний медалик Матері Божої з Гарабандалу, і люди теж падали у Святому Дусі.

Провідник католицької харизматичної Віднови в США, член Згромадження святого Йосифа, отець Роберт Де Грандіс свідчить: “Відпочинок в Дусі є по нинішній день темою, яка часто викликає дискусії. Як і молитва мовами, цей феномен впадає людям в очі. З власного досвіду можу сказати, що одним з найдієвіших способів допомогти людям прийняти оздоровлення і активізувати духовний ріст є відпочинок

в Дусі. А негативно ставляться до цього феномену власне ті, які ніколи цього не досвідчили на собі”.

Дехто каже, що харизмати – це не для нашого обряду, а римо-католикам кажуть, що це не для них, а для протестантів. Протестанти теж мають між собою суперечку. Отже, всюди є особи, які хочуть контролювати дії Святого Духа. Дійшло до того, що у всіх Церквах світу ці контролери на молитву іншими мовами, яка є даром Святого Духа, кажуть, що це від диявола. Ось до чого дожилися люди, які називають себе християнами! Світ не може сприйняти Духа істини, якого не бачить і не знає (*Ів 14:17*).

Усі Папи Римські кажуть, що треба по-новому євангелізувати світ і творити живу парафію, як це роблять харизмати, а дехто вперто доводить, що Церква є тільки для стареньких бабусь. Тому забороняють харизматам збиратись на їхній території і молитися з піднятими руками, плескати в долоні і виявляти свою радість Богові та ближньому.

Через Віднову у Святому Дусі ці люди знайшли для себе порятунок в Церкві, звільнилися і зцілилися від хвороби, позбулися депресії, відчули живу присутність Бога і те, що вони – Його улюблені діти. І раптом їм кажуть, що вони в секті і т.п. А наслідком цього є скривдження убогих, вдів і сиріт... “Істинно кажу вам: якщо ви не навернетесь і не станете як діти, не увійдете в Небесне Царство” (*Мм 18:3*).

“Народ мій гине через брак знання” (*Ос 4:6*), а якби читали Слово Боже, то знали б, що у Святому Письмі написано: “Буду благословити Тебе (Боже) за життя мого; в ім’я Твоє буду підносити руки мої!” (*Пс 62:5*)

“Давид і увесь Ізраїль веселились перед Богом щосили під співи, граючи на цитрах, гарфах, бубнах, цимбалах та сурмлячи (*1Хр 13:8*). Раділи так славно, що аж земля розпалася від їхнього крику” (*1Царі 1:40*).

Важко собі уявити, щоб нині якийсь дуже поважний начальник зайшов до храму і перед кивотом почав танцювати під музику, плескаючи в долоні і викликаючи голосом радості (*Пс 46:14*). Ісус сказав до святої Фаустини, що коли ми

прославляємо Бога, то в цей час сатана падає на саме дно пекла.

В одному селі був дуже великий духовний занепад і багато людей займалося ворожбитством. Послали туди священика з Віднови у Святому Дусі, який створив групу прослави з молоді. Серед тижня вони приходили на Службу Богу, сповідалися, причащалися, а пізніше під музику прославляли Господа. Вони дякували Богові за дар життя, за Церкву, за Україну і величали свого Творця, хвалили Його і поклонялися Йому. Поступово село почало очищатися, звільнятися, зцілятися, і ласка Божа перемінила людей.

Щоб по-новому євангелізувати світ і мати живу парафію – треба відкритися на дію Святого Духа. І тоді той вогник, який ми отримали в Тайні Миропомазання, перетвориться на полум'я, вітерець – на могутній вітер, а струмочок – на ріки води живої. “І проситиму Я Отця, і дасть Він вам іншого Утішителя, щоб з вами був повіки” (Ів 14:16).

Віднова у Святому Дусі – це порятунок для України і цілого світу. Заохочую всіх шукати харизматів і творити живу парафію. Організуйте малі групки ділення по селах та містах і обов'язково серед тижня збирайтеся на спільну науку і молитву. Просіть в Бога дару молитви іншими мовами і хоч би годину в день моліться ними. Просіть дару пророцтва і відчуєте, який це солодкий та невимовний дар. Тоді побачите зовсім інший світ і врятуєте свою родину та всю Україну.

За шість років у Віднові Святого Духа я побачив, що харизмати – це одні з кращих дітей Вселенської Церкви, які шукають Бога і ревно служать Йому. Це люди, які ретельно вивчають Слово Боже, багато моляться і щодня приймають Святе Причастя. Вони завжди готові допомогти ближньому, бо їхня віра не розходиться з ділом. Я не раз бачив, як через дію Святого Духа дорослі люди стають, як малі діти, а з їхнього серця ллється чиста і свята Божественна любов. “Прославляю Тебе, Отче, Господи неба і землі, що Ти втаїв це від мудрих та розумних і відкрив немовляткам!” (Лк 10:21)

У 2016 році, 27 червня, я відправив Службу Божу на поміч Святого Духа для тих, хто буде читати цю книгу, щоб ласка Божа зійшла на них, торкнулася їхнього серця і вони отримали дар молитви іншими мовами.

Молитва за тих, хто читає цю книгу

Нехай помазання Святого Духа допоможе вам стати відважними воїнами Ісуса Христа, щоб нести добру новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю і оповістити рік Господнього помилювання.

Хай Бог благословить вас міцним здоров'ям, святим життям, миром, спокоєм, радістю, любов'ю, достатком, світлим розумом, мужністю, сильною вірою і щасливою працею у Христовому винограднику на славу Божу, на честь Марії, на спасіння вам і рідній Україні!

Молитва Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького

Пресвятий Ісусе! Небесний Пастирю, що пригортаєш усі народи! Прийми і мою щиру за всі добродійства і прикраси дяку, бо вони від Тебе і з Твоїєї руки. Дякую Тобі, що дав еси мені українське серце в груди; що я син того народу, котрий терпінням був найбільше подібний до Тебе, і в своєму горю й бідах виспівував Тобі свою віру і звертав на Тебе плач своєї надії. Спомагай мене Ісусе і не опускай мого народу. Вислухай мою покірну молитву, і благослови мене і мій український народ, Святий Боже. Амінь.

*Дякую Богові моєму,
що я більш усіх вас мовами говорю (1Кр 14:18)*

1. З читання Діянь апостолів можна зробити висновок, що християни I століття отримували свою життєдайну силу від Святого Духа за допомогою своєрідного переживання, яке названо у Євангелії – хрещення Святим Духом!
2. “Іван хрестив водою, ви ж будете хрещені по кількох цих днях Святим Духом” (Ді 1:5). “А як настав день П’ятидесятниці, всі вони були вкупі на тім самім місці. Аж ось роздався зненацька з неба шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з’явилися їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти” (Ді 2:1-4).
3. Кожна спрагла Бога людина ніколи не буде задоволена своїм нинішнім духовним станом. Вона завжди буде відчайдушно стреміти переходити від слави в славу, від сили в силу, від праведности в праведність. Подібно до Єлисея вона буде всім серцем прагнути більших дарів Святого Духа.
4. Мови приймалися як беззаперечний знак того, що Святий Дух зійшов на конкретну особу або групу осіб. “Всі вірні обрізані, що прибули з Петром, дивувались, що дар Святого Духа вилився і на поган; бо чули, як ті говорили мовами й величали Бога” (Ді 10:45).
5. Відповідно, беззаперечним було те, що мови є результатом того, що сам Дух Святий говорить через людей. “Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти” (Ді 2:4).

6. Перед своїм вознесенням на небо Ісус дав Велике Поручення для тих, хто буде вірити і охреститися. Він дав п'ять знамень, які будуть супроводжувати Його послідовників: “А ось чуда, що будуть супроводити тих, які увірують: ім'ям Моїм виганятимуть бісів, будуть говорити мовами новими; гадюк руками братимуть, і хоч би що смертоносне випили, не пошкодить їм; на хворих будуть руки класти, і добре їм стане” (*Мр 16:17*).
7. З цього пророцтва бачимо, що молитва мовами є благословенням для цього нового часу. Зі всіх п'яти Ісусових знамень, даних у Великому Порученні, першим через десять днів збулося якраз це.
8. “Чужими мовами й іншими устами Я буду говорити до народу цього, та вони й так Мене не слухатимуть, – каже Господь” (*1Кр 14:21*). “Тілесна людина не приймє того, що від Духа Божого походить; це глупота для неї, і не може вона його зрозуміти, воно бо Духом оцінюється” (*1Кр 2:14*).
9. Протівтеся духу невірства в ім'я Ісуса! Хай ваша молитва духом буде вивільнена вірою. Хай нова мова плється з вашої духовної людини. Хай ріки води живої потечуть з вашої духовної людини. Хай ріки життя потечуть через вашу молитву мовами і благословлять народи. Той новий час, який бачив Ісая і прорік Йоїл, вже настав. Почався пророчий час Голови Церкви. Настав новий час для того, щоб нове творіння говорило новими мовами і мало новий зв'язок зі Святим Богом!
10. Варто звернути увагу на таку річ, як слух. “Кожний чув, що вони говорили його рідною мовою. Як же воно, що кожен з нас чує нашу рідну мову? Як ми їх чуємо, як вони нашими мовами возвіщають величні діла Божі?” (*Ді 2:6,8,11*)

11. В Африці був такий випадок, що один чоловік молився духом, а поруч стояли три місіонарі з різних країн. Вони щойно туди приїхали. Однак усі чули пророцтво своєю рідною мовою.
12. Чи не означає це, що основна увага має бути звернена не на того, хто говорить, а на того, хто слухає? Чи не могло бути так, що чудо говорення іншими мовами було феноменом не стільки мови, скільки слуху? При такому тлумаченні багато що відразу би стало на свої місця. Беззмистовні поєднання звуків наповнились значенням для тих, що слухають, і це не назвеш інакше, як тільки чудом. Зате противники казали, що вони молодого вина напились.
13. Нема нічого тяжчого для гордих і марнославних людей, як молитися незрозумілими мовами. Проблема в тому, що в них розуму дуже багато, а ці молитви дуже прості. Тут потрібна більша віра, щоб з покорою приймати прості речі.
14. “Бо нібито немудре Боже – мудріше від людської мудрости, і немічне Боже міцніше від людської сили” (1Кр 1:25). Дехто боїться, що в пошуках наповнення Святим Духом вони можуть прийняти щось не те, фальшиве, або не того духа. Ось відповідь: “Котрий із вас, батьків, коли син проситиме в нього хліба, дасть йому камінь? Або коли попросить риби, замість риби дасть йому гадюку? Або коли яйце попросить, дасть йому скорпіона? Отак коли ви, злими буди, умієте давати дітям вашим дари добрі, оскільки більш Отець Небесний дасть Святого Духа тим, що у Нього просять!” (Луки 11:11)
15. Слово скорпіон і змія вжиті у Євангелії від Луки (10:19) для позначення злих духів “Ось Я даю вам владу наступати на зміїв, скорпіонів і на всю ворожу силу – й ніщо вам не пошкодить”. Ісус сказав, що ми не отримаємо

змії чи скорпіона. Якщо ми – діти Божі і приходимо до свого Небесного Отця, шукаючи Святого Духа, то якраз Його ми і отримаємо. Слово Боже допомагає нам звільнитися від страхів.

16. Не варто сперечатися з людьми, які противляться молитві мовами. Краще цей час приділити для молитви. Ніякий інший дар не сприймається так агресивно, як дар молитви мовами. Однак по всьому світі стає щораз більше людей, які ревно бажають духовних дарів і моляться мовами.
17. Чому найнезрозуміліший, на перший погляд, і ніби непотрібний дар молитви мовами насправді є таким важливим і могутнім? Бо через молитву мовами Святий Дух відкриває нам тайни Христові і може вивільнити в нас віру, необхідну для того, щоб сила Бога проявлялась у нашому житті.
18. У 1922 році американець Х.Б.Герлок з жінкою ризикнули поїхати до Африки в Ліберію проповідувати Христа племені поган, які були людодіями. Але дуже швидко Герлок попав у їхні руки. Весь час просив у Бога поміч, і коли зрозумів, що йому дають останнє слово, то помолився: “Господи, покажи мені, що робити. Пошли Твого Духа мені на поміч.”
19. Раптом його почало сильно трясти і він відчув близьку присутність Святого Духа. Герлок набрався відваги, глибоко вдихнув і почав говорити. З його губ лився потік слів, яких він не розумів. Туземці схвилювано і дуже уважно слухали його впродовж 20-ти хвилин. Як тільки він перестав говорити, то ворожбит племені приніс білого когута, зарізав його і покропив кров’ю Герлока. Вождь племені дав охорону для Герлока і його провели в напрямку місії. Згодом погани відмовились від людодійства і були навернені в християнство. Ось

результат промови Герлока, з якої він не розумів жодного слова.

20. У Божому Слові вказані чотири основні види молитви мовами: **Мови для особистого збудування.** “Хто мовами говорить, той сам себе повчає; хто ж пророкує, той повчає Церкву” (1Кр 14:4). Це надприродна мова, якою моляться через нас Святий Дух і якою ми можемо молитися необмежений час і будь-коли за нашим бажанням.
21. **Мови для тлумачення.** Цей дар зазвичай проявляється в групі віруючих або в Церкві і супроводжується тлумаченням з уст людини, яка молиться, або йде тлумачення молитви іншій людині.
22. **Мови для заступництва.** “Так само й Дух допомагає нам у немочі нашої; про що бо нам молитися як слід, ми не знаємо, але сам Дух заступається за нас стогонами невимовними” (Рм 8:26). Цей різновид молитви мовами дозволяє віруючим стояти в проломі (Єз 22:30) за своє життя, родину, Церкву, місто, народ і т.п. Бог також може спонукати нас заступатися за невідому нам людину чи ситуацію.
23. **Мови як знамення для невіруючих.** “Так що мова знак не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво ж, – не для невіруючих, а для віруючих” (1 Кр 14:22). Це явище мало місце в день П’ятидесятниці і таке стається, коли Святий Дух переступає через розумове сприйняття віруючого, наділяючи його здатністю проповідувати про Ісуса незнаною йому іноземною мовою.
24. Два види молитви мовами призначені для особистого життя віруючого: молитва мовами для особистого збудування і молитва заступництва. А мови для тлумачення і мови як знак для невіруючих зазвичай призначені для проявлення у Церкві.

25. Найпоширенішим і найунікальнішим проявом молитви мовами є молитва для особистого збудування. Цей молитовний дар людина отримує в момент свого хрещення Святим Духом. Бог використовує його для того, щоб передати нам Свої тайни.
26. Просто знати, що треба молитися мовами, є недостатньо. Треба сильно вірити і усвідомити велику перевагу цієї молитви, що вона будує нас і підготовляє до виконання Божого плану для нашого життя. Хто в це повірить, того вже не відірвеш від молитви духом.

Внутрішня людина

27. Наше тіло має п'ять органів чуття: зір, слух, нюх, дотик, смак. Душа складається з емоцій, розуму і волі. І в це тіло Бог вдихнув Себе (*Бт 2:7*). Саме дихання Боже стало життям людини – його справжнім духовним творінням. І поки ця внутрішня духовна людина керує нашою душею і тілом, то ми не зазнаємо поразки. Чим більше росте наша внутрішня людина, тим більше в ній відображається характер Христа (*Гл 4:19*).
28. Зовнішня людина – це тіло. Внутрішня людина – це дух, а в духа є душа. Ми не можемо знати Бога за посередництвом людського знання – через наш розум. Бог відкривається людині тільки через її дух. З Богом спілкується дух людини, тому що Бог є Дух (*Ів 4:24*).
29. Наша внутрішня людина наповняє нашу зовнішню людину: палець в палець, рука в руку, нога в ногу. Маємо фізичні очі і маємо духовні очі та інші.
30. Всередині нашого духа Святий Дух створює надприродну мову і передає її нашому духові, а через нього посиляє нашому розуму об'явлення, видіння, пророцтва, тлумачення і т.п.

31. Кожне послання від Бога спочатку входить в наш дух. Всі дари і плоди Духа перебувають і ростуть в цій внутрішній людині, а молитва мовами укріплює її та робить мужнім воїном.
32. “Укріплюйтесь Господом і могутністю Його сили” (Еф 6:10). Сила протистояти дияволу знаходиться в нас самих, але ми ще не відкрили для себе цю істину. На жаль, ми ще не навчились укріплювати свою внутрішню людину, а це є найважливіше. Ми навіть не звертаємо на це уваги.
33. Через молитву мовами наша внутрішня людина зростає, укріплюється і вдосконалюється. В нашому дусі починає розцвітати любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість.
34. Молитва мовами виробляє в нашій внутрішній людині характер Христа і Його силу, збільшує нашу віру і радість, дає нам Божий мир.
35. Ми повинні дуже старанно дбати про свою внутрішню людину. Ми не можемо дозволити собі мати гіркий корінь, трохи ненависти чи іскорку помсти, бо це заплямить нашу віру і зруйнує наше духовне життя.

Святий Дух

36. Слова “Святий Дух” у Старому Завіті зустрічаються лише три рази, але мова про Духа йде весь час, починаючи з книги Буття. Зі старосврейської мови слово “дух” перекладається як “руе”, яке має два різних значення. Перше – вітер, а друге – дихання. Спільне в них – це рух. “Руе” завжди діяло, завжди рухалось. Воно завжди мало вплив на того, до кого торкалось.
37. Інше стародавнє значення цього слова було – здатність творити, збудувати. “Руе” тісно зв’язане з народжен-

ням. Це був Божий Дух, який носився над водою при створенні світу. Це було дихання життя, яке зробило людину живою душею.

38. Як у Старому, так і в Новому Завіті Дух сприймається як активна дія: вогонь, вітер, дихання, дощ, голуб. Дух динамічний – Він Бог у дії. Коли Дух торкається життя людини, то вона переображується. Так сталося з апостолом Петром, якого Дух перетворив на відважного, впевненого і красномовного проповідника, бо три тисячі людей вмиль прийняли християнство. Саме тому апостоли наполягали на тому, щоб новонавернені також приймали Святого Духа, який дасть їм силу нести світло Христової віри у всі кутки землі.
39. Святий Дух у багатьох наших Церквах став чимось примарним і неясним. Через те ми і не готові до Його ініціативи. Ми перетворили в щось невідоме наймогутнішу Особистість на землі, і раптова зустріч з дійсністю неминуче буде для нас потрясінням.
40. Завдання Святого Духа полягає у тому, щоб приводити нас до Ісуса, а Ісус приводить нас до Отця. Хрещення – це тільки середник, щоб досягнути мету, а ця мета – завжди Христос.
41. Хто мав особисте пережиття зустрічі з Христом, той так само переживає і зустріч зі Святим Духом, бо в обох випадках людина зустрічається з Любов'ю.
42. Через Святого Духа, тобто любов Христа, яка одночасно є всюди, ми отримуємо силу продовжувати справу апостолів. І якщо ми прийняли цю любов, то в нас одночасно з'являється непереборна потреба роздавати її. Ми інстинктивно відчуваємо, що це єдиний спосіб зберегти її.
43. У євангеліста Матея (7:11) написано, що Небесний Отець дасть нам дари (все, що потрібно для життя), а

в Луки (11:13) сказано, що дасть Святого Духа (духовні дари).

44. Ми маємо великий привілей – всередині нас перебуває Третя Особа Божества, щоб спостерігати за виконанням Божого задуму для нашого життя. Цей Учитель через молитву мовами вчить нас досягати вершин, на яких Бог хотів би нас бачити. А також, щоб ми пізнали свій духовний авторитет у Христі Ісусі.
45. Святий Дух вчить нас того, чого ми не можемо зрозуміти самі. Він досліджує всі глибини нашого серця, всі темні сторони нашого життя, які потребують світла Його істини. Це якраз і відбувається під час молитви мовами. Той, хто досліджує наші серця, знає думки Бога і заступається за нас згідно з Божою волею (Рм 8:27).
46. Задум Отця, сказаний через Слово, здійснюється Святим Духом. Як ми говоримо з Богом Отцем і живемо з Ісусом, так само маємо сприймати Святого Духа як Третю Божу Особу Пресвятої Тройці. Завжди пам'ятати про Його присутність в нас, говорити з Ним люблячим тоном, розвивати дружбу з Ним і своїм життям приносити Йому радість. Якщо ви спробуєте зрозуміти Трисединство, то ви втратите розсудок, але якщо ви відмовитесь вірити в Нього, то ви втратите душу.
47. “І проситиму Я Отця, і дасть Він вам іншого Утішителя, щоб з вами був повіки, Духа істини, якого світ не може сприйняти, бо не бачить Його і не знає. Ви ж Його знаєте; бо перебуває Він з вами, і буде в вас” (Ів 14:16).
48. Ісус сказав, що Дух Святий буде для нас Утішителем, Радником, Помічником, Заступником і Адвокатом. Він буде нас укріпляти і підтримувати. Часто, коли нам потрібна допомога, то ми біжимо туди-сюди, щоб хтось

помолився за нас, а забуваємо, що в нашому тілі живе Помічник. Він вже є у нашому нутрі!

49. “Ви, діточки, від Бога, і перемогли їх, бо більший Той, хто у вас, ніж той, хто у світі” (*Ів 4:4*). Сатана – пан цього світу і дурить людей. Але в нас є Той, хто більший! Тут мова йде про Святого Духа, який перебуває в нас. Він сотворив небо і землю, воскресив Ісуса з мертвих і може зробити для нас все, що треба, бо Він – Утішитель! Він – Бог Всемогутній!

Народження згори і хрещення Святим Духом

50. Коли Ісус на хресті сказав: “Звершилось” (закінчилось), то це означало кінець Старого Завіту. Завіса в храмі, що відділяла Святеє Святих, розірвалась згори донизу, а мала розміри 12 х 6 м і 10 см товщини. Бар’єр, який розділяв людину з Богом, розірвала не людина, а Сам Бог, і Він покинув це місце.
51. А Новий Завіт вступив у силу, коли Ісус з власною кров’ю увійшов в саме небо, щоб здобути для нас вічне відкуплення (*Євр 9*). Відтоді справжні шанувальники кланяються Отцеві в Дусі і правді по всьому світу. “Я поселюся в них і серед них буду ходити, буду їхнім Богом, вони ж будуть Моїм народом” (*2Кр 6:16*).
52. “Коли хтось не вродиться з води та Духа, не спроможен увійти у Царство Боже” (*Ів 3:5*). Ісус помер і воскрес, а ті, що народилися згори, стали першими плодами Його воскресіння. Бог усиновив нас, а наша духовна людина в ту ж мить була посаджена з Христом на небі. Сидіти праворуч означає мати велику прихильність Бога і найбільшу владу.
53. За часів земного життя Ісуса усиновлена, чи прийнята згідно заповіту дитина, володіла правами первородного сина. Ось що означало бути в завіті з Богом.

54. Наше тіло – це храм, або дім нашого власного духа. Коли ми народжуємося згори, у нашому дусі починає діяти Святий Дух. Відповідно наше тіло стає храмом Святого Духа. У Старому Завіті Бог був з Ізраїлем, але Він не був в них. Сьогодні Бог з нами і Він є в нас. Буде Свій дім у наших тілах!
55. “Що родиться від тіла – тіло; що родиться від Духа – дух. Вітер дме, куди хоче, і шум його чуєш, але не відаєш, звідкіль приходить і куди йде. Так воно з кожним, хто родиться від Духа” (Ів 3:6, 8).
56. Святий Дух задіяний при народженні згори, але це не називається прийняттям або хрещенням Святого Духа. “Хто увірує й охреститься, той буде спасений” (Мр 16:16). – Це є народження згори, або прийняття вічного життя. Ця людина спасенна, бо стала християнином і зачала нове життя з Богом. Ми народжуємося згори – від Слова Божого. “Ми відроджені наново не з тлінного насіння, а з нетлінного: Словом Божим живим і вічним” (1Пм 1:23).
57. Бог щедро благословив служіння Филипа в Самарії, бо ставались чуда і звільнення, люди хрестились в ім’я Ісуса. Однак після цього туди прийшли святі апостоли Петро й Іван і молилися та клали руки на самарян, щоб ті прийняли Святого Духа. Переживання, яке наступає за спасінням, називається прийняттям, хрещенням або сповненням Святим Духом.
58. “Кожен, хто вірує, що Ісус є Христос, той народився від Бога” (1 Ів 5:1). Коли ми народжуємось згори, то Бог робить нас новим творінням. Але ми не зможемо прийняти Його у всій повноті доти, поки не будемо хрещені Святим Духом. Лише після хрещення Святий Дух буде молитися разом з нами, наповняти наше життя силою і об’являти нам Слово Боже.

59. Хрещення Святим Духом – це особливе пережиття зустрічі з Третьою Особою Пресвятої Тройці, із Особою, що так ніжно піклується про нас. Це повинно бути пережиття дружби з животворною, будуючою Любов'ю, яка деколи – ніжна як голуб, а деколи – палаючий вогонь.
60. Прийняття Святого Духа є духовним переживанням, а не розумовим чи фізичним. Це дар такої любови, якої раніше ми не знали і яка змушує нас шукати нагоди поділитися з іншими людьми тим, що нам дано.
61. Старозавітні пророки не мали прямого доступу до Бога, а той, хто хрещений Святим Духом і молиться мовами – говорить напряду з Богом про тайни Христові.
62. “Я вам зішлю те, що Мій Отець обіцяв був. Сидіть у місті, аж поки не одягнетесь силою з висоти” (*Лк 24:49*). У хрещенні Святим Духом людина отримує “силу з висоти” для служіння Богові.
63. Святий апостол Павло після хрещення Святим Духом більше всіх молився мовами (*1Кр 14:8*) і роздумував над Словом Божим. Тому він і отримав найбільше об'явлень, які записав для Церкви.
64. Через вісім років після П'ятидесятниці самаряни прийняли хрещення Святим Духом, через десять років це сталося в будинку сотника Корнилія, через 20 років – у Ефесі, а через дві тисячі років це стається з нами. Ласкаво просимо прийняти дар хрещення Святим Духом!

Є людські мови, а є ангельські (*1Кр 13:1*)

65. Різні мови – це надприродне висловлювання Святим Духом мовами, які той, що говорить, раніше не вчив, не розумів і які не обов'язково розуміє той, хто

слухає. Молитва мовами не має ніякого відношення до лінгвістичних здібностей, розуму чи інтелекту людини – це голосове чудо!

66. Дуже цікавий експеримент провели в Америці у 60-х роках. Шість професорів лінгвістів годину прослуховували магнітофон з різними записами молитви духом. Ніхто з них не почув жодної знаної мови світу, але зробили висновок, що в одній молитві звуки склалися, як у віршах, а в іншій відчувався прекрасний гімн любові. І хоч професори не розпізнали жодної знаної мови, однак визнали, що це своєрідний тип побудови речення, який неможливо виголосити навмисно чи штучно.

Після цього включили записи, де люди старались говорити подібно до тих мов, які були на попередніх плівках. Лінгвісти відразу зауважили фальш, і сказали, що це просто набір звуків.

67. Доктор нейрології Ендрю Ньюберг порівнював скани мозку християн, які моляться мовами, а також католицьких черниць під час молитви. Дослідження показало, що передні частини мозку (мозковий центр управління) християн, які моляться іншими мовами, були не задіяні, тим самим доводячи, що молитва мовами не є природною роботою мозку, але роботою духа.
68. Святий Дух у нашому нутрі дає нам висловлювання, а ми вимовляємо його зі свого духа. Говоримо ми, але Він дає можливість промовляти. Таким чином Святий Дух помагає нам молитися згідно з волею Божою, що і є те, як треба молитися.
69. Молитва мовами укріплює нашу віру і помагає нам навчитися ще більше довіряти Богові. У такій молитві треба застосовувати віру. Ми не знаємо, яким буде наступне слово – в цьому ми довіряємо Богові. А довіра

Богові в цьому питанні допоможе довіряти Йому і в інших справах.

70. Одним із потужних засобів здобуття віри, яка здатна виганяти демонів і двигати гори – це молитва мовами. Вона призначена для того, щоб внутрішньо укріпити нас і приготувати на служіння, яке Бог нам призначив.
71. З допомогою надприродного способу обміну іншими мовами, Бог міняє наші плани та ідеї на Свої плани та ідеї. Якщо ми погодимось на цей обмін, то все буде співдіяти нам на добро.
72. Усі дари Духа благословляють інших людей, але цей унікальний дар молитви мовами помагає в нашому особистому житті більше, ніж будь-який інший. Це серцебиття нашого молитовного життя. Всі види молитов повинні бути заряджені Святим Духом.
73. Не журіться від того, що ви не можете точно сказати, чи то молитесь Святий Дух, чи ваш власний дух. Той, хто пристає до Господа, є одним духом із Ним (1Кр 6:17). Святий Дух дає слова нашому духові, а наш дух передає ці слова нашою мовою. Ця духовна мова незрозуміла ні людям, ні бісам.
74. Це найщасливіший час спілкування між нашим духом і Богом, який є Духом. Ніякі слова не можуть пояснити ті благословення, які ми отримуємо від такої молитви. Наш розум не вміщає їхньої глибини. Тільки в небі ми будемо здивовані результатами наших молитов мовами.
75. Через молитву мовами Святий Утішитель, який уважно слухає розмову між Отцем і Сином, відкриває це нашому духові. “Тож коли зійде той, Дух істини, Він і наведе вас на всю правду, – Він бо не промовлятиме від Себе,

лише буде повідати, що вчує, і звістить те, що настане”
(*Іс 16:13*).

76. Саме наша духовна людина молиться мовами, і коли ми починаємо постійно усвідомлювати в собі присутність внутрішньої людини, то припиняємо возвеличувати зовнішню. Наша зовнішня людина перешкоджає нам молитися мовами, але наша духовна людина може легко підкорити собі зовнішню людину.
77. Ісус сказав, що з внутрішнього єства віруючого (його духовної людини) потечуть ріки води живої (*Іс 7:37*). Це не одна ріка, а ріки. Одна з головних рік – це молитва духом. Всі інші ріки, такі як пророцтва, зцілення та інші, починають текти разом з нею. Все залежить від нашої віри і її відповідних дій.
78. Є людські мови, а є ангельські (*1 Кр 13:1*). Чи ви розумієте мову ангелів? “А хто говорить мовами, той не людям говорить, лише Богові; бо ніхто його не розуміє: він говорить духом таємні речі” (*1 Кр 14:2*). Святий Апостол виразно каже, що ніхто не розуміє мови збудування і тайни, бо так хоче Бог. Якщо інші мають розуміти наші мови, то для чого тоді дар тлумачення? Та молитва духом, якою ви розмовляєте з Богом в тайні, так і залишиться тайною.
79. “Так само і Дух допомагає нам у немочі нашій; про що бо нам молитися як слід, ми не знаємо, але сам Дух заступається за нас стогами невимовними” (*Рм 8:26*). Грецькою мовою остання фраза дослівно звучить як “стогони, які невиразні”. Отож, цей вірш говорить про стогони і молитву мовами. У грецькому перекладі наголошується, що це не тільки зітхання, які сходять з наших уст, але також і молитва іншими мовами.

- 80.** У зв'язку з цим святий апостол Павло сказав: “Бо коли я молюся мовами, дух мій молиться, а розум мій без плоду” (1Кр 14:14). Дух мій Духом Святим у моєму нутрі молиться. Наш дух і Святий Дух обговорюють Божественні тайни з Отцем.
- 81.** Коли ми молимося мовами, молиться власне наш дух з допомогою Святого Духа всередині нас. Подібним чином наші стогони – це молитва Святого Духа всередині нас. Ми не завжди розуміємо все, про що ми молимося, але Святий Дух розуміє. Коли ми дозволимо Йому молитися через нас – помагати нам у нашому молитовному житті, – ми побачимо чудесні відповіді на свої молитви!
- 82.** Моління мовами – це не тільки початкове свідчення перебування всередині нас Святого Духа; це постійне переживання до кінця життя. Воно допомагає поклонятися Богові. Це життєдайний потік, який ніколи не повинен пересихати. Він збагачує наше життя духовно.

Молитва мовами здійснює

- 83.** Багато людей здійснюються під час молитви духом, бо в цей час слова зі Святого Письма про здійснення піднімаються в нашій духовній людині, будують нашу віру і вивільняють її. Молитва мовами здійснює людей, виганяє бісів, навертає грішників і навіть воскрешає мертвих.
- 84.** Вчитель може сказати нам, що треба любити людей, але не може дати нам силу робити це. Молитва мовами дає Святому Духові можливість вкладати цю силу в наш дух.
- 85.** Під час молитви мовами Святий Дух здійснює досконалий Божий план нашого життя і забирає з нашої дороги

всяку гору, яка перешкоджає виконанню досконалої Божої волі. І перешкодити Святому Духу ніхто не може.

86. Один чоловік серед ночі прокинувся і відчув тривогу в серці. Годину молився мовами, а тоді відчув радість, після чого спокійно заснув. Згодом виявилось, що в той час його рідний брат опинився в лікарні і вже сорок хвилин його вважали мертвим. Та раптом він почав дихати, відкрив очі і сів на ліжко, якби нічого й не було. Ось яку силу воскресіння має молитва духом!
87. Коли ви хворі, старайтесь молитись мовами, бо тоді Святий Дух, який є зціляючим Духом, починає вільно проявляти Себе у вашому тілі і вивільняє зціляючу силу, яка перебуває у вашому внутрі. Будьте мужні, бо хто прикладає зусилля, той здобуває Царство Небесне!
88. Були випадки, коли невиліковно хворі люди приймали хрещення Святим Духом, говорили мовами і миттєво зцілюлися.
89. Сумнів і страх ідуть нероздільно, але й віра і любов теж ідуть нероздільно: “Досконала любов проганяє геть страх” (1 Ів 4:18). Визнання Ісуса нашим Богом і Володарем дає нам право на Його охорону, піклування і захист.
90. Жодне прокляття, від якого Ісус відкупив нас, не може впасти на нас, якщо ми ведені Духом. Щодня треба молитися мовами, навіть якщо нам цього зовсім не хочеться, і тоді Святий Дух допоможе нам умертвляти тілесні спокуси. Він укріпить нас, якщо ми немічні, і допоможе нам позбутися хвороби, нестатків і всього, що не дає нам радіти життям.
91. Радість під час молитви мовами є сигналом від Святого Духа про те, що наша віра отримала відповідь: щось змінилось і скоро це проявиться у нашому житті.

92. Через молитву мовами Святий Дух навчає нас любити так, як любить Бог. І це для нас найважливіша мета нашого життя. А де любов – там нема страху. Там є свобода, мир і радість у Святому Дусі – Царство Боже в нашому серці. Молитва мовами допоможе нам здобути достатньо сили, щоб проявляти Божу любов.
93. Коли ви страждаєте від жахливої самотности, підлости, зради чи переслідувань, пориньте в цей чудесний світ молитви духом. За будь-яких важких обставин життя ніколи не припиняйте молитви мовами, бо це – ваша радість, сила і міць!
94. Через молитву мовами в нас відновлюються життєві сили! Ми стаємо свіжими, немовби спали декілька годин і добре відпочили. Хто не має змоги їхати у відпустку, може отримати божественний відпочинок з допомогою небесної мови.
95. “Як так – Він лепетанням губ, чужою мовою заговорить Він до народу цього, Він, що до них сказав: Ось відпочинок! Дайте знесиленому відпочити! Ось спокій! Та вони слухати не хотіли” (Іс 28:11,12).
96. Про який відпочинок і спокій тут йдеться? – Говорити іншими мовами. Ця молитва дає найкращий відпочинок під час метушні, плутанини і хвилювань. З ласки Божої ми можемо щодня мати такий лікувальний відпочинок.
97. У Сміта Віглсворта, який воскресив 14 людей, а тисячі зцілив, навіть після 80-ти років сили не підупали. Його запитали, коли має вихідні? Відповів: “Я відпочиваю і відновлюю сили щодня під час молитви мовами. Це моя справжня відпустка”.
98. Від молитви духом зникає фізична втома і розумове виснаження. Ви побіжіте і не змучитесь, ви підете і не

зазнаєте втоми. Через молитву мовами Бог відновлює нашу силу (*Іс 40:31*).

- 99.** Наша духовна людина ніколи не спить і не дремає, ніколи не старіє. Коли ми засинаємо з молитвою мовами, то наші думки прояснюються і будемо мати глибокий мирний сон, а зранку відчуємо приплив нових сил.
- 100.** Якщо ми зачнемо вірити тому, що каже Біблія, і проголошувати те, що говорить Слово Боже, то Святий Дух підніметься у нашому нутрі і просвітить нас. Він дасть напрямок нашому духові, здоров'я нашому тілу і допомогу у всіх ділянках нашого життя. Ми можемо відчувати Його внутрішню присутність кожну хвилину свого життя. Він є не тільки з нами – Він завжди в нас! Безмежна сила Бога є в нас!
- 101.** “Хто мовами говорить, той сам себе повчає” (*1 Кр 14:4*). Це означає, що ми укріплюємо себе духовно. “Ви ж, любі, що будетеся вашою найсвятішою вірою і молитесь у Святім Дусі” (*Юда 20*). Молитва мовами буде віруючих, це засіб для укріплення духовних м’язів. Ми будемо нашу віру через вивчення Слова Божого, а молитвою мовами ми духовно укріплюємо себе в тій вірі, яка у нас вже є.
- 102.** Молитву духом можна найкраще пояснити таким чином: “Хто говорить мовами, той самого себе повчає, будує, укріплює і заряджає, як батарею”.

Я хочу, щоб усі ви говорили мовами (*1Кр 14:5*)

- 103.** Молитва Духом для Бога дуже важлива, бо Він надихнув апостола Павла посвятити цій темі весь чотирнадцятий розділ Першого послання до коринтян. Ніде в Біблії нема цілого розділу, посвяченого одній темі.

- 104.** Дуже важливо є регулярно молитися щодня: раннім ранком, зранку, в полудень, раннім вечором, пізнім вечором – півгодини кожного разу. У монашому винаході розподілу дня на регулярні молитви таїться велика сила.
- 105.** Молитва мовами зранку зробить нашу духовну людину здатною керувати нами впродовж усього дня. Наш розум буде світлим весь день, а наше розумове життя буде чистим. Наша воля стане Божою волею. Святий Дух, який знає спокуси і затії диявола на цей день, отримає перемогу над ним через нашу молитву мовами. Наша духовна людина знайде тайни Божі для цього дня з самого ранку.
- 106.** Треба впродовж дня коритися волі Святого Духа, щоб Його тихий ніжний голос з часом ставав виразнішим. Для цього треба настирливою працею виробляти звичку слухати цей голос.
- 107.** Зазвичай у людському житті віруючих внутрішній голос – це голос людського духа, а не Святого Духа. Хто має відповідні дари служіння, з тим Святий Дух говорить трошки інакше. Він часто говорить про інших, а не про нас, бо служіння пророка дається не для нього особисто, а для добра інших.
- 108.** Наше життя змінюється залежно від того, скільки часу ми надаємо молитві мовами, проголошенню Слова і поклонінню Богові. Найкраще і найдієвіше провести три години у спілкуванні з Богом таким чином:
- а)** Хвала і поклоніння. Особливо важливі під час труднощів та випробувань, бо дають нам перемогти важкі обставини життя.
 - б)** Проголошення Слова Божого. Наказувати “горі”, яка стоїть нам на перешкоді, забратися геть. Це може бути хвороба, страх, матеріальні проблеми, страждання, неспокій.

в) Надприродна молитва мовами, не тільки будує нас, а й передає об'явлення.

- 109.** Старайтесь молитися духом постійно. Коли йдете, мислитеся, подорожуєте і навіть коли розмовляєте з іншими людьми, щоб ріки води живої постійно лилися з вашого нутра.
- 110.** Молитва мовами зароджується в нашому дусі, а тому відповідь на неї приходить також в дусі. Ми будемо знати, що хоче Бог від нас, хоч не завжди будемо розуміти, звідки ми це знаємо. Навколо нас почнуть мінятися обставини. Ми зауважимо переміни на роботі, в сім'ї і навіть у тілі, тому що в нас буде сильна віра, яка двигает гори. Тільки треба бути витривалим у молитві духом.

Молитва мовами перемінює нас

- 111.** “Язика ж ніхто з людей не може вгамувати: він – зло, що спокою не знає, наповнений смертельною отрутою” (Як 3:8). Підпорядкування нашого язика Святому Духові в молитві мовами є величезним кроком на дорозі повного підпорядкування Богові всіх наших членів, бо якщо ми зможемо підкорити язик, то зможемо дати собі раду й з іншими членами.
- 112.** Під час молитви мовами Святий Дух руйнує в нас всі твердині, очищає нас, звільняє і наповнює Своїми дарами, щоб ріки води живої текли з нашого нутра. І тоді ми вже не ходимо за тілом, а йдемо дорогою, якою веде нас Дух.
- 113.** Перешкода зазвичай з'являється тоді, коли Бог готовий підняти нас на новий рівень в Його Дусі. А першою перешкодою буде бажання перестати молитися. Однак продовжуймо молитися – і ми відчуємо таку спрагу за

Богом, що нам не треба буде вже більше змушувати себе молитися – ми не зможемо жити без тісного спілкування з Богом.

114. Важливо розуміти, що молитва – це благословенний час спілкування з Богом, а не обов'язок, щоб уникнути кари. І як би нам не було важко, треба щодня молитися мовами, аби Господь міг завершити наш процес очищення. Тоді щезне страх, хвороба, нестача та інше – і ми станемо вільними дітьми Божими.
115. Коли молитва мовами буде викликати в нас неприємне відчуття і щось буде постійно перешкоджати їй, то треба терпеливо продовжувати йти до своєї мети. І тоді всі страхи, неспокій, страждання, стреси, нечестиві бажання, кайдани злиднів, гнів, чвари та інші клопоти щезнуть. Бо ми вистояли в молитві, а значить, дозріли для чуда!
116. Під час молитви мовами Святий Дух сіє маленьке зернятко – зародок чуда. Це може бути чиєсь навернення, звільнення або зцілення. Витривала молитва виростить з зернятка дерево, яке дасть свій плід і стане чудо!
117. Чуда не стаються здебільшого через дух невірства, який важко розпізнати, а цей рід виганяють тільки молитвою і постом. Всі великі подвижники, руками яких Бог звільняв одержимих і зціляв недужих, постійно постили і молились.
118. Під час молитви мовами ми не розуміємо, що ми говоримо, але точно знаємо, що наш дух промовляє Божі тайни перед тронотом Отця, і ми укріплюємо свою віру. Коли Бог відповідає на ці молитви, ми отримуємо глибоке розуміння Божого Слова і всього того, ким Ісус є для нас.

- 119.** Ця особлива молитва здійснюється в нас силою Духа, який живе в нас і робить надзвичайно більше за те, про що ми просимо і над чим ми роздумуємо (*Еф 3:20*).
- 120.** А коли ми молимося духом, то не тільки переходимо через свої людські обмеження, але й на сто відсотків молимося по Божій волі. “І ось те довір’я, що ми маємо до Нього: коли просимо щось, згідне з Його волею, Він вислухає нас” (*1 Ів 5:14*). Багато людей даремно витрачають час свого життя, бо вперто просять в Бога те, чого Він ніколи не мав наміру давати їм.
- 121.** Через різну молитву духом ви можете відчуті різну інтонацію і відчуті, коли хтось заступається за іншого, чи веде війну проти духовних ворогів, коли молиться за себе, сім’ю, за Церкву, за цілі народи, чи поклоняється Богові, або дружньо розмовляє з Ним.
- 122.** Коли ми стаємо в заступництві на місце душі, що гине, то будемо відчувати ті ж самі пригнічені почуття у своєму дусі. Коли ми молимося мовами, заступаючись за таку людину, то Святий Дух подіє на її серце і вона покається.
- 123.** Якщо маєте на серці якийсь тягар, то просіть Святого Духа через вас молитися в цьому наміренні, аж поки не відійде ця проблема. Ви можете шепотіти, кричати або забороняти, але не покидайте молитви мовами, доки не щезне тягар, а з вашого духа постане радість, пісня або мелодія, і ви з себе видасте глибокий видих полегшення.
- 124.** Є час, щоб кричати духом, а є час тихо шепотіти слова молитви. Все залежить від обставин. Святий апостол Павло так вчив про молитву мовами в храмі: “Коли ж немає кому пояснити, нехай мовчить у Церкві; нехай собі й Богові говорить” (*1 Кр 14:28*). З цього розуміємо, що можна молитися так тихо і спокійно, щоб нас чув

тільки один Бог. Ми можемо це робити також і на роботі, в автомобілі, автобусі, літаку, на ринку.

- 125.** Коли молитесь духом, то час від часу молитесь розумом. Через це ваш дух і душа будуть єднатися в молитві. Дуже часто, навіть не усвідомлюючи того, ви будете тлумачити свою мову. Ви можете додати хвалу і поклоніння в проміжках між молитвою мовами, а також пісні. Можете роздумувати над Писанням під час молитви духом.
- 126.** На жаль, більшість людей молитесь і прославляє Бога тільки розумом, а тому не отримує тих щедрих благословень, які могли би переіменувати світ. “Він лепетанням губ, чужою мовою заговорить Він до народу цього” (Іс 28:11).
- 127.** Вавилонські мови розділення були Божим прокляттям, а небесна мова єдності і любови в день П’ятидесятниці — це Боже благословення.
- 128.** Молитва мовами — це канал зв’язку між Господом і нашим духом. Ніколи не соромтесь цієї небесної молитви, бо це дар Божий. Завжди за нього дякуйте Богові і до кінця свого життя розказуйте про молитву духом з благоговійним страхом, бо вона від Бога.

Молитва мовами проганяє злих духів

- 129.** Диявол дуже боїться молитви мовами і впродовж історії християнства прикладає неймовірних зусиль, щоб спалювати і видалити з Церкви цей дар Святого Духа. Чому? А тому, що через молитву мовами Бог допомагає нам розкрити Свій досконалий план для нашого життя, дає об’явлення кожній людині, яка молитесь мовами перед Його престолом.
- 130.** Дияволу набагато легше обдурити і ввести в оману людей, якщо вони відірвані від молитви мовами, яка

дозволяє їм черпати знання безпосередньо від Святого Духа.

- 131.** Диявол дуже боїться нашої молитви і робить все, щоб відбити в нас бажання молитися мовами і цим зупинити дію Святого Духа щодо виконання Божого задуму для нашого життя.
- 132.** Хто каже, що не має часу на молитву, той нехай порахує, як дорого йому це обходиться. А як зрозуміє, то скаже, що тепер немає часу, аби не молитися.
- 133.** Під час молитви мовами ми входимо в святу келію і наш відроджений дух, наново сотворений, посаджений з Ісусом на небесах, спілкується з самим Богом. Це особисте святе спілкування, і дияволу туди нема входу. Він зовсім не розуміє цієї молитви.
- 134.** Храм – це прообраз віруючого. Наше тіло – храм Бога, бо в нас перебуває Святий Дух. Наше тіло – зовнішній двір, душа – внутрішній двір, а наш відроджений дух – Святеє Святих, і ніхто, крім нашого Первосвященника Ісуса, – не має права входити туди. А тому, коли ми молимося мовами, сатана зовсім не розуміє, що говорить нам Бог. Чому? Бо Святий Дух створює цю надприродну мову в нашому Святеє Святих, а це поза межами можливостей диявола.
- 135.** Одна дівчина поїхала здавати екзамени. Мама поблагословила її на дорогу і почала молитися за неї. Раптом відчула неспокій. Почала молитися мовами і Господь відкрив їй, що диявол хотів зробити аварію, щоб дочка загинула. Через ревну молитву мовами Святий Дух не дав дияволу зробити аварію, і дочка щасливо здала екзамени.
- 136.** Коли ми почнемо постійно молитися мовами, то спровокуємо всередині нас війну, бо той бруд, який зали-

шився у нас, почне підніматися на поверхню. Господь буде очищати нас, щоб ми могли успішно виконати своє призначення і завжди брали верх над дияволом. Час від часу Святий Дух буде підніматися в нас і владно наказувати силам тьми йти геть.

137. По Своїй великій мудрості Бог дав нам таку молитву, в якій ми не розуміємо ні слова, і зробив це для того, щоб Святий Дух міг молитися про те, чого нам не хочеться позбутися.

138. У молитві за нас Святий Дух очищає нас на трьох рівнях: дух, душа і тіло. “Очистьмо себе від усякої скверни тіла й духа, довершуючи наше освячення в Божому страсті” (2Кр 7:1). Скверна духа – це помилкові вірування і фальшиві доктрини.

139. Наша активна молитва мовами за спасіння душ і пробудження приверне увагу диявола. Він буде шалено нас атакувати. Але з нами Бог – Святий Дух, який укріпить наш дух так, що ми зможемо перейти через всі життєві випробування і досягнути духовної зрілості – твердо стояти на Петровій Скалі.

140. Коли сатана підкрадається до нас дуже близько, тоді треба пам’ятати, що Бог знаходиться ще ближче до нас. Він є в нашому серці і в нашому тілі – з великою і щедрою мірою Своєї ласки.

141. Святий Дух живе в нашому дусі. Звідтам Він посилає слова на наш язик. Такі слова несуть життя і благословення людям. У сатани нема доступу до нашого духа, а тому він вкладає свої слова в наш розум. Коли ми приймаємо його слова і вимовляємо їх, то вони прикликають духа смерті, який губить людей.

142. У важку годину ми будемо мати великі перешкоди в молитві мовами. Але якраз тоді треба бути найбільш на-

стирливим. Духовна битва може тривати годинами, аж поки небеса не відкривуться для нас.

143. У людського духа є голос, і ми називаємо цей голос совістю. З нами говорить наш дух, в якому є життя і природа Бога, бо в нас живе Святий Дух. Диявол не може нам нічого сказати, тому що його в нас нема – він ззовні.

144. Ми не можемо молитися про те, щоб припинились наші проблеми з дияволом, але ми можемо навчитися панувати над ним! – “Противтеся дияволу, і він утече від вас” (Як 4:7).

Дар молитви іншими мовами

145. Усі дари даються людині з волі Святого Духа, і тільки молитву мовами для особистого збудування ми можемо використовувати по своїй волі, коли хочемо і скільки хочемо. А від того, скільки ми дозволяємо Святому Духові молитися через нас, залежить, скільки отримаємо від Бога для себе.

146. Своєю молитвою мовами ми можемо допомогти іншим людям прийняти хрещення Святим Духом. Однак все треба робити культурно і з любов'ю до людини. Не можна збоку викрикувати щось або говорити рідною мовою, підштовхувати або примушувати.

147. Ісус сказав, що прийняття Духа подібне на пиття води, а воду не можна пити із закритим ротом. Також не можна пити і говорити одночасно. Ісус сказав: “Коли спраглий хтось, нехай прийде до Мене і п'є! Хто вірує в Мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть!” (Ів 7:37,38) Отже, треба пити від Духа.

148. Молитва: “Небесний Отче, Твоє Слово каже, що Ти даєш Святого Духа тим, хто просить в Тебе. Я прошу

Тебе в ім'я Ісуса, охрести мене Святим Духом зі зна-
менням молитви іншими мовами. Дякую Тобі за те,
що просто зараз я отримую те, що просив. Амінь”.

- 149.** Після цього починайте вимовляти вголос слова іншою мовою. На початку це може бути подібним на дитячий лепет. Але говоріть далі і поступово лепет перейде в слова і речення, а згодом ріки води живої потечуть з вашого нутра. Настирливо моліться щодня хоч би 15 хвилин, щоб утвердитися в новому дарі.
- 150.** Через молитву мовами наша духовна людина відкривається, і всі інші дари зачинають проявлятися у нашому служінні: дар слова мудрости, дар слова знання, розпізнавання духів, стаються чуда, зростає наша віра, люди пророкують, виганяють бісів і воскрешають померлих. Отож, молитва духом є ключем до надприродного життя.
- 151.** “Та все це чинить один і той же Дух, що розподілює кожному, як Він хоче” (1Кр 12:11). Святий Дух не використовує всіх однаково, а кожному розділяє певні дари по-різному. В житті деяких християн можуть діяти один або більше дарів, але майже ні в кого їх нема разом.
- 152.** Апостоли, пророки, учителі – це не духовний дар, а дар служіння Христовому тілу (1Кр 12:27–30), (Еф 4:11). Дари зцілення і творити чуда входять в служіння євангелиста (Ді 8:5-7).
- 153.** Чи всі апостоли? – Ні. Чи всі пророки? – Ні. Чи всі учителі? – Ні. Чи всі чудотворці? – Ні. Чи всі мають дари зцілень? – Ні. Чи всі говорять мовами? Чи всі виясняють? – Ні.
- 154.** Тут написано про служіння мовами з тлумаченням на привселюдному зібранні, бо це робить не кожний. Одночасно апостол Павло каже: “Я хочу, щоб ви усі гово-

рили мовами” (1 Кр 14:5). Отже, це зовсім різні речі, бо тепер ідеться про наповнення Святим Духом і молитву мовами.

- 155.** Чим більше ми поклоняємось Богові і молимося мовами, тим більше проявляються в нас інші дари Святого Духа. Чим менше ми молимося мовами, тим менше у нас цих проявів. А святий апостол Павло каже: “Бажайте гаряче духовних дарів” (1 Кр 14:1).

Дар тлумачення мов

- 156.** Тлумачення мов – це надприродне об’явлення Духа про зміст висловлювання іншими мовами. Це не переклад, а тлумачення, яке на спільному зібранні призначене для повчання Церкви і прирівнюється до дару пророцтва. “Я хочу, щоб усі ви говорили мовами, але краще, щоб ви пророкували; бо більший той, хто пророкує, ніж той, хто мовами говорить, – хіба що він пояснює, щоб Церква мала повчання” (1 Кр 14:5).
- 157.** З цих слів бачимо, що найкраще мати дар пророцтва, і на тому ж самому рівні апостол Павло ставить дар молитви духом – за умови тлумачення її для збудування Церкви. Людина, яка живе для Церкви, набагато краща, ніж та, яка живе для себе. Добре і треба будувати дім для себе, але перш за все треба будувати дім Божий. Тоді решта додасться.
- 158.** Через апостола Павла Господь сказав: “Хто, отже, говорить мовами, хай молиться, щоб умів вияснити” (1 Кр 14:13). Звичайно, Бог не скаже нам помолитися про те, чого ми не можемо мати. Всі віруючі повинні вміти вияснювати свої молитви, хоч їм, можливо, і не доведеться тлумачити на людях молитву мовами.
- 159.** Однак є ще інше: “Бо коли я молюся мовами, дух мій молиться, а розум мій без плоду” (1 Кр 14:14). Якби ми

могли тлумачити всі молитви мовами, то наш розум не був би без плоду. Він був би плідотворним. Але тут ідеться про молитви, якими ми будуємо самих себе. Це молитви поклоніння і хвали, і вони не потребують тлумачення.

160. “Що ж, отже, робити? Буду молитися духом, а й розумом буду молитись. Буду співати духом, а й розумом буду співати” (*1Кр 14:15*). Ми можемо молитися двояко: духом (мовами) і розумом (рідною мовою). Тлумачення мов є в основному для особистих цілей, а в деяких обставинах вони є для привселюдного користування.

161. Ми не завжди можемо тлумачити всі молитви, коли молимося мовами – тільки, якщо так бажає Господь і якщо це потрібно. “Так само і Дух допомагає нам у немочі нашій; про що бо нам молитися як слід, ми не знаємо, але сам Дух заступається за нас стогонами невимовними” (*Рм 8:26*).

162. “Так само воно і з бездушними речами, що дають звук, чи то сопілка, а чи то цитра: коли не видають із себе різних звуків, як розпізнавати, що грається на сопілці чи на гуслах? Якже сурма лунає невиразно, хто приготується до бою?” (*1 Кр 14:7*) Якраз так звучить молитва духом для інших людей, коли ми не тлумачимо її для повчання Церкви. Це нічого не приносить тим, які відвідують такі служіння без ясного розуміння дарів Святого Духа.

163. “Що ж, отже, робити? Буду молитися духом, а й розумом буду молитись. Буду співати духом, а й розумом буду співати. Інакше бо, коли благословлятимеш духом, – то як проста людина скаже “Амінь” на твою подяку, коли вона не знає, що ти кажеш? Ти гарно дякуєш, та другий тим не повчається” (*1Кр 14:15*). Проста людина – це та, що не просвічена в духовних справах.

- 164.** Апостол Павло каже, що молитва духом є найдосконалішим надприродним способом молитви і подяки, але в присутності ненавчених людей треба молитися розумом, щоб вони могли повчатися і розуміти, що ми говоримо. “В Церкві волюю п’ять слів розумом моїм сказати, щоб навчити й інших, ніж десять тисяч слів мовами” (1Кр 14:19). Якщо ж ви все-таки молитесь мовами, то повинні вияснювати, щоб необізнані люди знали, що сказано.
- 165.** “А тепер, брати, якщо б я прийшов до вас і заговорив мовами, яка вам користь із мене, коли я, говоривши до вас, не вділю вам ні об’явлення, ні знання, ні пророцтва, ні науки?” (1 Кр 14:6) З цього бачимо, що в наших служіннях, крім молитви духом, мають бути задіяні інші дари для повчання Церкви. Ми не повинні допускати того, щоб віруючі залишилися в невіданні про духовні дари (1 Кр 12:1).
- 166.** Серед дарів Святого Духа тлумачення мов жодним чином не є меншим за інші. Чуда, знамення і дари зцілень можуть благословити весь світ, а цей дар благословляє Церкву. Коли ж благословляється Церква, то благословляється і світ.
- 167.** Цей дар призначений тільки до мови, яка дана Святим Духом. В нас є багато перекладачів іноземних мов. Але це талант, а не дар. Навіть невіруючий може бути добрим перекладачем. Чи це означає, що дари Духа були дані невіруючим? Ні! – Цей дар даний винятково для дітей Небесного Отця (1 Кр 12:10).
- 168.** **Дар слова знання** – це надприродне об’явлення від Духа Божого про минуле і теперішнє. Бог всезнаючий, у Нього – все знання і зі Своєї ласки він нам відкриває ту частину, яку ми можемо знати, на Його розсуд. Наприклад: У Старому Завіті пророк Єлисей через дар слова знання розказував ізраїльському цареві про намі-

ри сирійського війська зробити засаду (2 Царів 6:9-12). У Новому Завіті через дар слова знання Господь сказав Ананії піти в дім Тарсянина в Дамаску і помолитися за Савла, щоб він прозрів (Ді 9:10-12).

169. Дар слова мудрости завжди говорить про майбутнє. І це не є звичайна мудрість, яку Бог дає всім. Це є надприродне об'явлення Божого Духа про божественну ціль і волю Бога. Наприклад: У Старому Завіті Йосиф отримав дар мудрости через сон, в якому був показаний план і ціль Бога на майбутнє (Бт 41).

170. У Новому Завіті Господь відкрив Ананії через дар слова мудрости Свій план для апостола Павла. “Господь сказав до нього: Іди, бо він для Мене вибране знаряддя, щоб занести Моє ім'я перед поган, царів і синів Ізраїля. Я бо йому покажу, скільки він має витерпіти за Моє ім'я” (Ді 9:15,16). У Старому Завіті, коли пророки пророкували, слово знання і слово мудрости йшли в парі. У Новому Завіті бачимо те ж саме.

171. Дар розпізнавання духів помагає нам проникнути в духовний світ і бачити, який дух діє в конкретній ситуації. Наприклад: Апостол Павло, завдяки дару розпізнавання духів, знав, що служниця, яка за ним викрикувала, мала духа віщуна (Ді 16:16). Святий Павло повелів духові вийти з неї. Бачимо, що мав справу з духом, а не з людиною.

172. Дари зцілень є для звільнення хворих і руйнування діл сатани в тілі людини. “Про Ісуса з Назарету, якого Бог помазав Святим Духом та силою і який прийшов добро творити та зціляти всіх, що їх диявол поневолив, бо Бог був з Ним” (Ді 10:38).

173. Дар творити чуда – це надприродне втручання Духа Божого в звичайний хід подій. Наприклад: чуда в Єгипті,

коли жезл Аарона перетворився на змію та інші. Під час виходу Ізраїля з Єгипту море розділилося надвоє. У Новому Завіті було чудесне розмноження хлібів, а вода на весіллі в Кані Галилейській перетворилася у найкраще вино. Це активний дар, який через Слово Боже творить чудо і прославляє всемогутнього Бога.

Дар віри

- 174.** “Віра, отже, від слухання, а слухання через слово Христове” (*Рм 10:17*). Хай ваші вуха почують те, що ви читаете. Після цього чітко промовте духом ці слова, які течуть із вашого нутра. Уділіть для цього час. Тоді ваша віра підніметься як велетень у вашому дусі. Це станеться тайно, навіть без вашого відома. Прийде час, що ви та інші люди будуть здивовані вашою могутньою вірою в дії.
- 175.** Ті, в кого є дар віри, вірять Богові так, що Він шанує їхнє слово, як Своє власне, і чудесним способом здійснює його. Дар віри – це надприродний особливий дар проявлення Святого Духа! (*1 Кр 12:11*)
- 176.** Є чотири види віри:
- а)** Спасаюча. “Бо ви спасенні благодаттю через віру. І це не від нас: воно дар Божий ” (*Еф 2:8*).
 - б)** Загальна. “Мірою віри, яку Бог наділив кожному” (*Рм 12:3*).
 - в)** Плід віри. “А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість. На тих то нема закону” (*Гл 5:22*). Плід духа призначений для розвитку християнського характеру, а дари Духа дають силу в житті віруючого.
 - г)** Дар віри. “Іншому – віра у тім самим Дусі” (*1Кр 12:9*).
- 177.** Дар особливої віри дається не всім, а тільки з волі Божої. Це надприродне проявлення Святого Духа для при-

йняття чуда. Завдяки дару віри ми не творимо чуда, а пасивно приймаємо їх.

- 178.** Дар віри дає людині надприродну здатність прийняти чудо від Бога для надприродного захисту, забезпечення потреб, вигнання нечистих духів, воскресіння мертвих чи передачі таких надприродних проявів, як покладання рук для прийняття Святого Духа або проголошення благословень.
- 179.** Старозавітні патріархи покладали руки на своїх синів і проголошували благословення. Вони вірили, що сказане ними здійсниться в майбутньому. Це була дія дару віри для надприродних благословень.
- 180.** Даниїл вірив в Бога свого, який дав йому особливу віру, щоб прийняти своє звільнення від левів у ямі. Даниїл нічого не робив: він просто ліг і заснув (*Дан 6:17*). Віра Даниїла була пасивна, однак він прийняв чудо і це було особливе проявлення дару віри. Часто цей дар віри працює для людей перед лицем великих небезпек для захисту. У випадку воскресіння мертвих діють разом три дари – дар віри, дар творити чуда і дари зцілень.

Дар пророцтва

- 181.** “Змагайте до любови, але бажайте гаряче духовних дарів, особливо ж – дару пророцтва. А хто говорить мовами, той не людям говорить, лише Богові; бо ніхто його не розуміє: він говорить духом таємні речі. Хто ж пророкує, то говорить людям: на повчання, попередження, розраду. Хто мовами говорить, той сам себе повчає; хто ж пророкує, той повчає Церкву. Я хочу, щоб усі ви говорили мовами, але ліпше, щоб ви пророкували; бо більший той, хто пророкує, ніж той, хто мовами говорить, – хіба що він пояснює, щоб Церква мала повчання” (*1Кр 14:1-5*).

- 182.** Звичайний дар пророцтва не можна плутати зі служінням пророка. У служінні пророка мають проявлятися дар пророцтва і принаймні два з дарів об'явлення: слово мудрости, слово знання чи дар розпізнавання духів. “Що ж до пророків, то нехай два чи три говорять, інші ж хай уважають. Коли ж кому з присутніх дано об'явлення, хай мовчить перший ” (*1Кр 14:29*).
- 183.** Апостол Павло заохочує гаряче бажати духовних дарів, особливо ж – дару пророцтва (*1 Кр 14:1*). А перед тим казав: Чи всі апостоли? – Ні; Чи всі пророки? – Ні (*1Кр 12:29*). З цього розуміємо, що ми не повинні змішувати служіння пророка зі звичайним даром пророцтва, про який мають ревно дбати всі віруючі, бо він є доступний для всіх.
- 184.** У домі євангелиста Филипа було чотири доньки, які мали звичайний дар пророцтва, а тому нічого не казали апостолу Павлові. Коли ж прийшов пророк Агав, то той сказав, що чекає апостола Павла (*Ді 21:8*).
- 185.** У Старому Завіті пророцтво перш за все передбачувало майбутні події, а в Новому Завіті – це радше висловлювання, у якому зовсім нема передбачення. Дар пророцтва – це надприродне висловлювання рідною мовою, яке є для повчання, попередження, розради (*1 Кр 14:3*).

Хвала і поклоніння Богові

- 186.** Бог сотворив людину, щоб спілкуватися з нею. Він сотворив її для Свого власного задоволення. Господь піклується про нас і хоче, щоб ми були благословенні духовно, фізично і матеріально. “Любий, бажаю, щоб тобі в усьому велося добре і щоб ти був здоровим, так, як і душі твоєї ведеться добре” (*3Ів 2*).

- 187.** Але понад усе Бог чекає від нас любови, поклоніння і спілкування. В Діяннях (13:2) написано, що “вони постили й служили Господеві”, очікуючи Божої волі і ведення Святим Духом. Сьогодні християни здебільшого служать один одному і шукають Бога для своєї особистої вигоди. А Бог бажає почути хвалу з уст людини. Ми повинні знаходити час служити Господеві, хвалити Його, розповідати Йому, як ми любимо Його і з подякою прославляти Його за Його доброту і милість. Ми не отримуємо дуже багато благословень, тому що не знаходимо часу на те, щоб поклонятися Богові.
- 188.** Коли серця повні любови і хвалення, підкорені Господеві, то Святий Дух проявить Себе і відкриє дітям Божим волю Свою та поведе їх через життя. Бувають випадки, коли ніяка молитва не допомагає. Тоді віруючі моляться подібно до ранньої Церкви, “служать Господеві” молитвою поклоніння – і Святий Дух проявляє могутню Божу силу.
- 189.** Святі апостоли Павло і Сила потрапили в тюрму побиті, поранені і закуті в кайдани. Однак вони не дали тюрмі потрапити в них, бо не нарікали, не плакали, не жалілись, а молились і співали Богу (Ді 16:22). Цей героїчний вчинок прослави Бога в тюрмі повинен заохочувати нас робити те саме на кожному кроці нашого життя. Дух хвали і радости був характерним для ранньої Церкви.
- 190.** Молитва духом перш за все призначена для особистої молитви в хвалі і поклонінні Богові. Апостол Павло писав: “Дякую Богові моєму, що я більш усіх вас мовами говорю” (1 Кр 14:18).
- 191.** Ми повинні завжди радіти, безперестанку молитися (не припиняти молитви, не покидати її) і за все дякувати: така бо воля Божа щодо нас у Христі Ісусі (1Сл 5:16). Як гарно молитва вставлена між радістю і подякою. Оце сила!

- 192.** Для нас дар мов – це дар хвали. Ми відчуваємо, як у нас піднімається і росте любов, торжество, чисте і невимовне захоплення та поклоніння, яких ми не могли були досягнути в молитві розумом.
- 193.** Хвала і поклоніння Богові не йдуть від розуму, і молитва мовами – теж не йде від розуму. Вона звільняє нас від залежності по-своєму мислити й діяти, і дає можливість безпосередньо пізнати Бога.
- 194.** Це новий спосіб прославляти Бога, що явився у Христі. Це не просто благодарення, яке йде від розуму, – це хвала, яка сходить немовби з невіданих глибин нашого нутра, не на емоційному, а на цілком усвідомленому рівні. Ми вповні відчуваємо також буквально фізичну здатність і силу вирішувати проблеми і протистояти їм у повсякденному житті. Це невимовна радість, а з нею – здоров'я, мир, спокій, відпочинок та звільнення від усіх тягарів і напруги.
- 195.** У посланні до Ефесян (5:19) згадується три види пісень: “Проказуйте між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні”. Останній вид буквально означає нові пісні, одухотворені Духом, даровані в цю мить. Немає іншого такого блаженства, як спів духом, особливо всією Церквою. В цей час руйнується всяке ярмо і трощаться кайдани. Тоді здається, що небеса зійшли на землю.
- 196.** Зазвичай дари вільно діють під час хвали і поклоніння, бо Господь живе в славословленнях Свого народу. Ми входимо в поклоніння, пройшовши через благодарення і хвалу. Тоді потужна слава Божа наповняє вірних. Це час для Бога говорити зі Своїм народом. Все затихає. Тоді дві чи три людини можуть говорити, а хтось – тлумачити їхню мову.

- 197.** Коли вас огортає сум, ви можете відчувати труднощі, щоби співати розумом. Але якраз тоді ви можете співати духом, бо він завжди готовий це робити, щоб вивести вас на світло Божої радості і любови. “Чули, як ті говорили мовами й величали Бога” (*Ді 10:46*). Молитва духом є надприродний спосіб величання Бога!
- 198.** Звеселилось моє серце і зрадів язик мій (*Ді 2:26*), бо Сам Всемогутній Бог прийшов, щоб жити в нас! Коли ми наповнені Духом і радісно викликаємо іншими мовами, то всяка журба щезає з нашого серця. Той, хто радіє, має Божу силу і є непереможним!
- 199.** Святий Дух називається Єлеєм Радості. Людина, яка переповнена Духом, переживає нестримну радість. Силу, владу і обдарування Божий народ отримує через радість у Господі. Святий Дух бажає, щоб ми вже тепер і завжди вивільняли цю радість через молитву мовами.
- 200.** Дайте обітницю ніколи не дозволяти переживанням брати верх над вами. Зачніть нове життя і відновіть свою силу. Ви можете процвітати, як щедро зрошений сад. Проголосіть, що ви сильні! Радійте щиро в Господі! Підніміться і воздайте хвалу Богові, бо радість у Господі – це ваша сила! (*Не 8:10*)

* * *

Господи,
навчи мене творити
Твою волю,
бо Ти Бог мій.
Нехай Твій добрий Дух
веде мене по рівній землі
(*Пс 142:10*).

***Пісня прослави Святого Духа
з Ранкового Богослужіння,
укладена святим Теодором Студитом*** (+845)

1. Святому Духові честь і слава, що належить Отцеві разом із Сином; тому й оспівуємо Тройці єдину силу.
2. Святому Духові належить царювати, освячувати й порушувати створіння, бо Він – Бог одноістотний з Отцем і Словом.
3. Святому Духові належить усяка подяка. Він бо разом з Отцем і Сином сяє; в Ньому все живе й рухається.
4. Кожна душа живиться Святим Духом і чистотою पिшається, і таїнственно просвітлюється єдністю Святої Тройці.
5. Святим Духом утримується все: видиме і невидиме; бо Він самовладний і дійсно один із Тройці.
6. Причина всякого спасіння належить Святому Духові. Коли Він на когось по заслuzі дихне, то негайно піднесе його від земного, окрилить, зростить і направить вгору.
7. Джерело Божественних скарбів у Святого Духа, бо від Нього премудрість, розум і острах. Йому хвала і слава, шана і влада.
8. Святий Дух оживляє все. Він Світло від Світла, великий Бог; з Отцем співаємо Йому та зі Словом.

Молитва про хрещення Святим Духом

Господи, я приходжу до Тебе, визнаючи Тебе своїм Володарем і Спасителем. Я хочу сповнитись Твоїм Духом. Я хочу знати Тебе ще більше. Свідомо і з радістю я підкоряю Тобі всього себе, щоб наповнитись новим життям. Просто зараз я прошу наповнити мене Собою і вірою це приймаю.

Дякую Тобі, Господи Ісусе. Ти уже виливаєш на мене Свого Духа. Я прославляю Тебе і поклоняюсь Тобі, мій Господи!

Я вдихаю Боже дихання і з вірою приймаю Святого Духа. Я приймаю це просто зараз. Я підкоряюсь Богові, Святому Духу. Я дозволяю Ісусові наділити мене Духом для служіння Йому і приймаю це. Амінь.

Ревна молитва до Бога

Господи, я буду молитися іншими мовами. Не важливо, що кажуть люди, не важливо, що каже диявол. Я знаю, що Ти маєш для мене такі добрі плани, які мій людський розум не може навіть осягнути.

Вони набагато більші від того, про що я прошу чи думаю. І, молячись в Дусі, я отримаю їх. Також я прошу Тебе, Святий Духу, використуй мене, щоб молитися за когось іншого сьогодні. Я віддаю у Твоє розпорядження свою міру віри. Амінь.

Молитва за Божу опіку з Літургії святого апостола Якова

Господи, Ти благословляєш тих, що Тебе благословляють, і освячуєш тих, що на Тебе надіються, спаси людей твоїх і благослови спадкоємство Твоє, повноту Церкви Твоєї охорони, освяти тих, що люблять красу дому Твого.

Ти їх прослав божественною силою Твоюю і не залиши нас, що надіємось на Тебе. Мир світові Твоєму даруй, Церквам Твоїм, ієреям, Богом береженому народові нашому, правлінню і всім людям Твоїм.

Бо всяке добре давання і всякий звершений дар з висоти є, що сходить від Тебе, Отця світла, і Тобі славу, і подяку, і поклін засилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Зміст

Вселенська Церква про Віднову у Святому Дусі.....	3
о. Тарас Галавай. Господь перемінює нас	10
о. Антон Федик. Книга несе світло	14
Марічка Карп'як. Дякую Богові за Віднову у Святому Дусі ..	15
Віра Тихонова. Бог дає силу жити і Йому служити	21
Оля Клінна. Бог дає радість і чисту святу любов	25
Тетяна Палашук. Господь любить нас	29
о. Ігор Цар. Життя прекрасне	33
Дякую Богові моєму, що я більш усіх вас мовами говорю	64
Внутрішня людина.....	69
Святий Дух.....	70
Народження згори і хрещення Святим Духом	73
Є людські мови, а є ангельські	75
Молитва мовами зціляє.....	79
Я хочу, щоб усі ви говорили мовами	82
Молитва мовами перемінює нас.....	84
Молитва мовами прогання злих духів.....	87
Дар молитви іншими мовами	90
Дар тлумачення мов	92
Дар слова знання.....	94
Дар слова мудрости, дар розпізнавання духів	95
Дари зцілень, дар творити чуда	95
Дар віри	96
Дар пророцтва	97
Хвала і поклоніння Богові	98

Релігійне видання

ДАР, ЩО ПЕРЕМІНЮЄ ЖИТТЯ

упорядник о. Ігор Цар

Богословський редактор о. Тарас Галавай

Набір Оля Кульматицька, Олесь Герасим

Літературний редактор Іванна Дорош

Комп'ютерний макет Ростислав Рибчанський

Підписано до друку 29.07.2016. Формат 60х84/16.

Папір офс. Офс. друк. Ум.-друк. арк. 6,1. Обл.-вид. арк. 5,5.

Друк ТзОВ "Дизайн-студія "Папуга"

м.Львів. вул. Любінська, 92, тел. (032) 297 00 78, + 38 067 370 34 03

Свідоцтво видавничої справи ЛВ №15 від 21.11.2001 р.